

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141



Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

14. toukokuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) 1
- ★ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 469/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4) muuttamisesta (EKP/2014/18) 51

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 468/2014,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus)

(EKP/2014/17)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 6 kohdan ja 132 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34 artiklan,

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan ja 33 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja Euroopan keskuspankin välisen toimielinten sopimuksen EKP:lle yhteisessä valvontamekanismissa annettujen tehtävien hoitamiseen liittyvää demokraattista vastuuvastuuta ja valvontaa koskevista käytännön menettelyistä, ⁽²⁾

ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestetyn julkisen kuulemisen ja sitä koskevan analyysin,

ottaa huomioon valvontaelimen ehdotuksen kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 1024/2013 (jäljempänä 'YVM-asetus') otetaan käyttöön yhteinen valvontamekanismi (YVM), joka koostuu Euroopan keskuspankista (EKP) ja osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista toimivaltaisista viranomaisista.
- (2) YVM-asetuksen 6 artiklan mukaan EKP:llä on yksinomainen toimivalta hoitaa mikrotason vakausvalvontaan liittyviä tehtäviä, jotka on annettu sille YVM-asetuksen 4 artiklassa ja jotka liittyvät osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin luottolaitoksiin. EKP on vastuussa YVM:n tehokkaasta ja johdonmukaisesta toiminnasta ja järjestelmän toiminnan valvonnasta YVM-asetuksen 6 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien ja menettelyjen mukaisesti.
- (3) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on tarvittaessa, tämän vaikuttamatta EKP:n vastuun ja tilivelvollisuuteen YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien osalta, avustaa EKP:tä YVM-asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuihin, kaikkiin luottolaitoksiin liittyviin tehtäviin liittyvien säädösten laadinnassa ja täytäntöönpanossa,

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 320, 30.11.2013, s. 1.

tarkastustoiminnassa avustaminen mukaan luettuna. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava EKP:n antamia ohjeita suorittaessaan YVM-asetuksen 4 artiklassa mainittuja tehtäviä.

- (4) EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten on suoritettava YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitetut makrotason vakauden valvonnan tehtävät ja noudatettava siinä, tässä asetuksessa ja sovellettavassa unionin lainsäädännössä säädettyjä koordinoitimenettelyjä tämän vaikuttamatta eurojärjestelmän ja Euroopan järjestelmäriskikomitean asemaan.
- (5) YVM:ssä valvontatehtävät jaetaan EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kesken YVM:n soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen merkittävyyden perusteella. Tässä asetuksessa vahvistetaan erityinen metodologia tällaisen merkittävyyden arvioimista varten, kuten YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa edellytetään. EKP:llä on toimivalta valvoa suoraan luottolaitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä sekä osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osallistuviin jäsenvaltioihin perustettuja merkittäviä sivuliikkeitä. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset vastaavat vähemmän merkittävien yhteisöjen suorasta valvonnasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n valtuuksia päättää yksittäistapauksissa tällaisten yhteisöjen ottamisesta suoraan valvontaansa, jos se on tarpeen valvontakäytäntöjen johdonmukaiseksi soveltamiseksi.
- (6) Jotta otettaisiin huomioon seuraamuksia koskevan unionin lainsäädännön viimeaikainen kehitys sekä tutkimnan ja päätöksentekovaiheen erottamisen periaatteeseen liittyvä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö, EKP perustaa riippumattoman tutkintayksikön, jonka tehtävänä on tutkia itsenäisesti valvontasääntöjen ja -päästösten rikkomisia.
- (7) YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa säädetään, että EKP hyväksyy ja julkistaa osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuullen ja valvontaelimen ehdotuksen perusteella kehysten EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten YVM:n puitteissa tekemän yhteistyön käytännön menettelyjen järjestämistä varten.
- (8) YVM-asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa säädetään, että EKP julkaisee asetuksilla ja päätöksillä sille tällä asetuksella annettujen tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset käytännön järjestelyt. Tämä asetus sisältää säännökset, joilla pannaan täytäntöön EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten YVM:n piirissä tekemään yhteistyöhön liittyvä 33 artiklan 2 kohta.
- (9) Tässä asetuksessa kehitetään siis edelleen ja täsmennetään yhteistyömenettelyjä, joita YVM-asetuksessa on luotu EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja mahdollisesti kansallisten nimettyjen viranomaisten välille YVM:n puitteissa, ja varmistetaan siten YVM:n tehokas ja johdonmukainen toiminta.
- (10) EKP pitää luottolaitosten kattavaa arviointia erittäin tärkeänä, mukaan lukien tasearvio, joka sen on tehtävä ennen tehtäviensä aloittamista. Tämä ulottuu kaikkiin euroalueeseen liittyviin jäsenvaltioihin ja siten jäsenvaltioihin, jotka liittyvät YVM:ään sen päivämäärän jälkeen, jona YVM-asetuksen 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valvonta alkaa.
- (11) YVM:n moitteettoman toiminnan kannalta on olennaisen tärkeää, että EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tekevät täysimääräisesti yhteistyötä, jos tämä on tarpeen, ja että ne vaihtavat kaikkia tietoja, jotka saattavat vaikuttaa niiden tehtäviin, erityisesti kaikkia tietoja, joista kansallisille toimivaltaisille viranomaisille on hyötyä niiden menettelyjen osalta, jotka saattavat vaikuttaa valvottavan yhteisön turvallisuuteen ja vakauteen tai liittyvät tällaisia yhteisöjä koskeviin valvontamenettelyihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISSÄÄNNÖT

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tällä asetuksella hyväksytään seuraavia aiheita koskevat säännöt:

- a) YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu kehys eli kehys YVM:n puitteissa tehtävää yhteistyötä koskevan 6 artiklan täytäntöönpanon käytännön menettelyjen järjestämistä varten; kehys sisältää

- i) erityisen metodologian sen arvioimista ja uudelleentarkastelua varten, luokitellaanko valvottava yhteisö merkittäväksi vai vähemmän merkittäväksi YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaan, ja arvioinnin tuloksena olevat järjestelyt;
- ii) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittelyn merkittävien luottolaitosten valvonnan osalta, mukaan lukien määräajat, myös liittyen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuteen laatia päätösluonnoksia lähetettäväksi EKP:lle tarkastelua varten;
- iii) EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä suhdetta koskevien menettelyjen määrittelyn vähemmän merkittävien luottolaitosten valvonnan osalta, määräajat mukaan luettuna. Tällaiset menettelyt edellyttävät erityisesti, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tässä asetuksessa määritellyistä tapauksista riippuen
 - ilmoittavat EKP:lle kaikista olennaisista valvontamenettelyistä,
 - arvioivat lisäksi EKP:n pyynnöstä menettelyn erityisiä näkökohtia,
 - toimittavat EKP:lle olennaiset valvontapäätöksen luonnokset, joista EKP voi esittää näkemyksensä;
- b) yhteistyö ja tietojenvaihto EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä YVM:n puitteissa niissä menettelyissä, jotka liittyvät merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, mukaan lukien yhteiset menettelyt, joita sovelletaan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskeviin toimilupiin, tällaisten toimilupien peruuttamisiin sekä määräosuuksien hankintojen ja luovutusten arviointiin;
- c) menettelyt, jotka liittyvät EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten väliseen yhteistyöhön YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen makrotason vakauden valvonnan tehtävien ja välineiden osalta;
- d) menettelyt, jotka liittyvät YVM-asetuksen 7 artiklassa tarkoitettuun tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välillä;
- e) menettelyt, jotka liittyvät EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten väliseen yhteistyöhön YVM-asetuksen 10–13 artiklan osalta, mukaan lukien tietyt valvonnan raportointiin liittyvät seikat;
- f) menettelyt, jotka liittyvät valvottaville yhteisöille ja muille henkilöille osoitettavien valvontapäätösten tekemiseen;
- g) kieliä koskevat järjestelyt EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä EKP:n ja valvottavien yhteisöjen sekä muiden henkilöiden välillä;
- h) menettelyt, joita sovelletaan EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksiin määrätä seuraamuksia YVM:n yhteydessä EKP:lle YVM-asetuksessa annettujen tehtävien osalta;
- i) siirtymäsäännökset.

2. Tämä asetus ei vaikuta valvontatehtäviin, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksella ja jotka siten pysyvät kansallisten viranomaisten tehtävinä.

3. Tätä asetusta on tulkittava erityisesti yhdessä päätöksen EKP/2004/2 ⁽¹⁾ ja Euroopan keskuspankin valvontaelimen työjärjestyksen ⁽²⁾ kanssa etenkin YVM:n päätöksenteon osalta, mukaan lukien menettelyt, joita sovelletaan valvontaelimen ja EKP:n neuvoston välillä, kun EKP:n neuvosto ei vastusta päätösluonnosta YVM-asetuksen 26 artiklan 8 kohdassa sekä muissa asianomaisissa EKP:n säädöksissä, mukaan lukien päätös EKP/2014/16 ⁽³⁾, tarkoitettulla tavalla.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin päätös EKP/2004/2, tehty 19 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan keskuspankin työjärjestyksen hyväksymisestä (EUVL L 80, 18.3.2004, s. 33).

⁽²⁾ Annettu 31 päivänä maaliskuuta 2014 ja saatavilla EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu. Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ Päätös EKP/2014/16, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2014, oikaisulautakunnan perustamisesta ja sen toimintasäännöistä. Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa käytetään YVM-asetuksen määritelmiä, ellei toisin säädetä, sekä seuraavia määritelmiä:

1. "toimiluvalla" tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 42 alakohdassa määriteltyä toimilupaa;
2. "sivuliikkeellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;
3. "yhteisillä menettelyillä" menettelyjä, joista säädetään V osassa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamisen, tällaisen liiketoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan peruuttamisen ja määräosuuksia koskevien päätösten osalta;
4. "euroalueeseen kuuluvalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö on euro;
5. "ryhmittymällä" yritysten ryhmittymää, johon kuuluu ainakin yksi luottolaitos ja joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä tai yrityksistä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽²⁾ 22 artiklassa tarkoitetulla tavalla, mukaan lukien niiden mahdolliset alaryhmittymät;
6. "yhteisellä valvontaryhmällä" valvojien ryhmää, joka vastaa merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonnasta;
7. "vähemmän merkittävällä valvottavalla yhteisöllä" sekä a) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa että b) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuulumattomassa jäsenvaltiossa, joka on osallistuva jäsenvaltio;
8. "vähemmän merkittävällä valvottavalla yhteisöllä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa" johonkin euroalueeseen kuuluvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta valvottavaa yhteisöä, jolla ei ole YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävän valvottavan yhteisön asemaa;
9. "kansallisella toimivaltaisella viranomaisella" YVM-asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyä kansallista toimivaltaista viranomaista. Tämä määritelmä ei vaikuta kansallisen lainsäädännön mukaisiin järjestelyihin, joilla annetaan tiettyjä valvontatehtäviä kansalliselle keskuspankille, jota ei ole nimetty kansalliseksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi. Tässä tapauksessa kansallisen keskuspankin on hoidettava nämä tehtävät kansallisessa lainsäädännössä ja tässä asetuksessa vahvistetun kehyksen mukaisesti. Tämän asetuksen viittausta kansalliseen toimivaltaiseen viranomaiseen sovelletaan tällöin tarvittaessa kansalliseen keskuspankkiin sille kansallisessa lainsäädännössä annettujen tehtävien osalta;
10. "tiivissä yhteistyössä toimivalla kansallisella toimivaltaisella viranomaisella" kansallista toimivaltaista viranomaista, jonka tiivissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio on nimennyt Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽³⁾ mukaisesti;
11. "kansallisella nimetyllä viranomaisella" YVM-asetuksen 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua kansallista nimettyä viranomaista;
12. "tiivissä yhteistyössä toimivalla kansallisella nimetyllä viranomaisella" euroalueen ulkopuolista kansallista nimettyä viranomaista, jonka tiivissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio on nimennyt YVM-asetuksen 5 artiklaan liittyviä tehtäviä varten;
13. "euroalueeseen kuulumattomalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, jonka rahayksikkö ei ole euro;
14. "emoyrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
15. "tiivissä yhteistyössä toimivalla osallistuvalla jäsenvaltiolla" euroalueeseen kuulumatonta jäsenvaltiota, joka on ryhtynyt tiiviiseen yhteistyöhön EKP:n kanssa YVM-asetuksen 7 artiklan mukaisesti;
16. "merkittävällä valvottavalla yhteisöllä" sekä a) merkittävää valvottavaa yhteisöä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa; että b) merkittävää valvottavaa yhteisöä jossain euroalueeseen kuulumattomassa osallistuvassa jäsenvaltiossa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

17. "merkittävällä valvottavalla yhteisöllä jossakin euroalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa" valvottavaa yhteisöä, joka on sijoittautunut johonkin euroalueeseen kuuluvaan jäsenvaltioon ja jolla on merkittävän valvottavan yhteisön asema YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n päätöksen mukaisesti;
18. "merkittävällä valvottavalla yhteisöllä jossain euroalueeseen kuulumattomassa osallistuvassa jäsenvaltiossa" valvottavaa yhteisöä, joka on sijoittautunut johonkin euroalueeseen kuulumattomaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja jolla on merkittävän valvottavan yhteisön asema YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n päätöksen mukaisesti;
19. "tytäryrityksellä" asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
20. "valvottavalla yhteisöllä" jotain seuraavista: a) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta luottolaitosta, b) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta rahoitusalan holdingyhtiötä, c) osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta rahoitusalan sekaholdingyhtiötä sillä edellytyksellä, että se täyttää 21 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, d) osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen osallistuvaan jäsenvaltioon perustettua sivuliikettä.

Keskusvastapuolta, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdassa, joka on katsottava direktiivissä 2013/36/EU tarkoitetuksi luottolaitokseksi, on pidettävä YVM-asetuksessa, tässä asetuksessa ja sovellettavassa unionin lainsäädännössä tarkoitettuna valvottavana yhteisönä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa keskusvastapuolten valvontaa, siten kuin siitä säädetään asetuksessa (EU) N:o 648/2012;

21. "valvottavalla ryhmittymällä" mitä tahansa seuraavista:

- a) ryhmittymää, jonka emoyritys on luottolaitos tai rahoitusalan holdingyhtiö, jonka päätoimipaikka sijaitsee osallistuvassa jäsenvaltiossa;
- b) ryhmittymä, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka päätoimipaikka on osallistuvassa jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY⁽²⁾ tarkoitettu finanssiryhmittymän koordinaattori on luottolaitosten valvonnassa toimivaltainen viranomainen ja myös koordinaattorina tehtävässään luottolaitosten valvojana;
- c) valvottavia yhteisöjä, joilla kullakin on päätoimipaikka samassa osallistuvassa jäsenvaltiossa, sillä edellytyksellä, että ne ovat pysyvästi liittyneitä keskuslaitokseen, joka valvoo niitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan edellytysten mukaisesti ja on sijoittautunut samaan osallistuvaan jäsenvaltioon;

22. "merkittävällä valvottavalla ryhmittymällä" valvottavaa ryhmittymää, jolla on merkittävän valvottavan ryhmittymän asema YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan tai 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehdyn EKP:n päätöksen mukaisesti;
23. "vähemmän merkittävällä valvottavalla ryhmittymällä" valvottavaa ryhmittymää, jolla ei ole YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua merkittävän valvottavan ryhmittymän asemaa;
24. "EKP:n valvontamenettelyllä" mitä tahansa EKP:n toimintaa, joka suunnataan EKP:n valvontapäätöksen valmisteluun, mukaan lukien yleiset menettelyt ja hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen. Kaikkiin EKP:n valvontamenettelyihin sovelletaan III osaa. Myös hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määrittämiseen sovelletaan III osaa, ellei X osassa toisin säädetä;
25. "kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyllä" mitä tahansa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen toimintaa, joka kohdistuu sellaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontapäätöksen valmisteluun, joka osoitetaan yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle taikka yhdelle tai useammalle muulle henkilölle, mukaan lukien hallinnollisten seuraamusten määrittäminen;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

26. "EKP:n valvontapäätöksellä" EKP:n päätöksen muodossa olevaa säädöstä, jonka EKP antaa harjoittaessaan sille YVM-asetuksessa annettuja tehtäviä ja valtuuksia ja joka osoitetaan yhdelle tai useammalle valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle taikka yhdelle tai useammalle muulle henkilölle, eikä ole yleisesti sovellettava säädös;
27. "kolmannella maalla" maata, joka ei ole jäsenvaltio eikä Euroopan talousalueen jäsenvaltio;
28. "työpäivällä" päivää, joka ei ole lauantai, sunnuntai eikä EKP:n vapaapäivä EKP:ssä sovellettavan kalenterin ⁽¹⁾ mukaan.

II OSA

YVM:N ORGANISAATIO

1 OSASTO

MERKITTÄVIEN JA VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONNAN RAKENTEET

1 JAKSO

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

3 artikla

Yhteiset valvontaryhmät

1. Jokaisen merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontaa varten on perustettava yhteinen valvontaryhmä. Jokaiseen yhteiseen valvontaryhmään kuuluu EKP:n henkilöstön edustajia ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön edustajia, jotka nimitetään 4 artiklan mukaisesti ja joiden työtä koordinoivat nimetty EKP:n henkilöstön jäsen (jäljempänä 'yhteisen valvontaryhmän koordinaattori') sekä yhden tai useamman kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori, kuten jäljempänä 6 artiklassa säädetään.
2. Yhteisen valvontaryhmän tehtäviin kuuluvat ainakin seuraavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen muiden säännösten soveltamista:
 - a) direktiivin 2013/36/EU 97 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin suorittaminen valvottavanaan olevan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän osalta;
 - b) osallistuminen vakavaraisuuden arviointiprosessin perusteella valvontaelimelle ehdotettavan valvontatarkkailuohjelman laatimiseen, sellaisena kuin siitä säädetään direktiivin 2013/36/EU 99 artiklassa ja mukaan lukien laitoksen tiloissa toteutettavia todentamisia koskeva suunnitelma (jäljempänä 'paikalla tehtäviä tarkastuksia koskeva suunnitelma') tällaista merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää varten;
 - c) EKP:n hyväksymän valvontatarkkailuohjelman ja kaikkien EKP:n valvontapäätösten täytäntöönpano valvottavanaan olevan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän osalta;
 - d) koordinoinnin varmistaminen XI osassa tarkoitetun tarkastusryhmän kanssa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevan suunnitelman täytäntöönpanossa;
 - e) yhteydenpito kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarvittaessa.

4 artikla

Yhteisten valvontaryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. EKP vastaa yhteisten valvontaryhmien perustamisesta ja kokoonpanosta. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset nimittävät oman henkilöstönsä edustajat yhteisiin valvontaryhmiin 2 kohdan mukaisesti.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset nimittävät YVM-asetuksen 6 artiklan 8 kohdan periaatteiden mukaisesti henkilöstöstään yhden tai useamman henkilön yhteisen valvontaryhmän jäseneksi tai jäseniksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 31 artiklan soveltamista. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsen voidaan nimittää useamman kuin yhden yhteisen valvontaryhmän jäseneksi.
3. Sen estämättä mitä 2 kohdassa säädetään, EKP voi edellyttää, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset muuttavat tekemiään nimityksiä, jos tämä on tarkoituksenmukaista yhteisen valvontaryhmän kokoonpanon kannalta.

⁽¹⁾ Julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

4. Jos useampi kuin yksi kansallinen toimivaltainen viranomainen harjoittaa valvontatehtäviä osallistuvassa jäsenvaltiossa tai jos osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä annetaan kansalliselle keskuspankille erityisiä valvontatehtäviä eikä kansallinen keskuspankki ole kansallinen toimivaltainen viranomainen, asianomaisten viranomaisten on koordinoitava osallistumisensa yhteisiin valvontaryhmiin.

5. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ja sovittava kansallisten toimivaltaisten viranomaisten resurssien käytöstä yhteisten valvontaryhmien osalta.

5 artikla

Osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien henkilöstön edustajien osallistuminen

1. Osallistuvien jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka osallistuvat merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän vakavaraisuuden valvontaan kansallisen lainsäädäntönsä nojalla mutta jotka eivät ole kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, voivat myös nimetä yhden tai useampia henkilöstönsä edustajia yhteiseen valvontaryhmään.

2. EKP:lle on ilmoitettava tällaisista nimityksistä, ja 4 artiklaa on sovellettava vastaavasti.

3. Jos osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien henkilöstön edustajia nimitetään yhteiseen valvontaryhmään, viittausten kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin on yhteisten valvontaryhmien osalta tulkittava viittaavan myös näihin kansallisiin keskuspankkeihin.

6 artikla

Yhteisen valvontaryhmän koordinaattori ja alakoordinaattorit

1. Yhteisen valvontaryhmän koordinaattori huolehtii 2 kohdassa määriteltyjen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattorien avustuksella yhteisen valvontaryhmän työn koordinoinnista. Yhteisen valvontaryhmän jäsenet hoitavat tehtäviään yhteisessä valvontaryhmässä noudattaen yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin ohjeita, jotka koskevat heidän tehtäviään yhteisessä valvontaryhmässä. Tämä ei vaikuta heidän tehtäviinsä ja velvoitteisiinsa asianomaisten kansallisen toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa.

2. Jokaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka nimittää yhteiseen valvontaryhmään useamman kuin yhden henkilöstönsä edustajan, on nimettävä yksi heistä alakoordinaattoriksi (jäljempänä 'kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori'). Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten alakoordinaattorien on avustettava yhteisen valvontaryhmän koordinaattoria tehtävien organisoinnissa ja koordinoinnissa yhteisessä valvontaryhmässä erityisesti niiden henkilöstön edustajien osalta, jotka on nimittänyt sama kansallinen toimivaltainen viranomainen kuin asianomaisten kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattorin. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori saa antaa ohjeita saman kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimittämille yhteisen valvontaryhmän jäsenille sillä edellytyksellä, että ne eivät ole ristiriidassa yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin antamien ohjeiden kanssa.

2 JAKSO

Vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

7 artikla

Muiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten henkilöstön edustajien osallistuminen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontaryhmään

Kun EKP päättää, että vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonnassa on asianmukaista ottaa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontaryhmään henkilöstön edustajia yhdestä tai useammasta muusta kansallisesta toimivaltaisesta viranomaisesta, EKP voi edellyttää, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen ottaa mukaan henkilöstön edustajia tällaisista muista kansallisista toimivaltaisista viranomaisista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta YVM-asetuksen 31 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2 OSASTO

KONSOLIDOITU VALVONTA SEKÄ EKP:N JA KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN OSALLISTUMINEN VALVONTAKOLLEGIOIHIN

8 artikla

Konsolidoitu valvonta

1. EKP vastaa direktiivin 2013/36/EU 111 artiklassa tarkoitetusta konsolidoidusta valvonnasta sellaisten luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta, jotka ovat konsolidointitasolla merkittäviä, jos emoyritys on joko emolaitos osallistuvassa jäsenvaltiossa tai osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut Euroopan unionin emolaitos.

2. Asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen vastaa konsolidoidusta valvonnasta vähemmän merkittävien luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta.

9 artikla

EKP valvontakollegion puheenjohtajana

1. Jos EKP on konsolidointiryhmän valvoja, se toimii puheenjohtajana direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan nojalla perustetussa kollegiossa. Niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, joihin emoyritys, tytäryritykset ja mahdolliset direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitetut merkittävät sivuliikkeet on perustettu, on oikeus osallistua kollegioon tarkkailijoina.

2. Jos direktiivin 2013/36/EU 116 artiklassa tarkoitettua valvontakollegiota ei ole perustettu, ja merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on osallistumattomissa jäsenvaltioissa sivuliikkeitä, joita pidetään direktiivin 2013/36/EU 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävänä, EKP:n on perustettava valvontakollegio, jossa ovat mukana vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset.

10 artikla

EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset valvontakollegion jäseninä

Jos konsolidointiryhmän valvoja ei ole osallistuvassa jäsenvaltiossa, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon seuraavien sääntöjen ja sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti:

- a) jos kaikki valvottavat yhteisöt osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat merkittäviä valvottavia yhteisöjä, EKP:n on osallistuttava valvontakollegioon jäsenenä ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus osallistua samaan kollegioon tarkkailijoina;
- b) jos kaikki valvottavat yhteisöt osallistuvissa jäsenvaltioissa ovat vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon jäseninä;
- c) jos osallistuvissa jäsenvaltioissa valvottaviin yhteisöihin kuuluu sekä vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä että merkittäviä valvottavia yhteisöjä, EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on osallistuttava valvontakollegioon jäseninä. Niiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla, joihin merkittävät valvottavat yhteisöt ovat sijoittautuneet, on oltava oikeus osallistua valvontakollegioon tarkkailijoina.

3 OSASTO

SIIJOITTAUTUMISOIKEUTTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUTTA KOSKEVAT MENETTELYT

1 JAKSO

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta YVM:ssä koskevat menettelyt

11 artikla

Luottolaitosten sijoittautumisoikeus YVM:ssä

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava aikomuksestaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on päätoimipaikka. Tieto on annettava direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.

2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava aikomuksestaan omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu sivuliike voidaan perustaa ja se saa aloittaa toimintansa, ellei EKP päätä toisin kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. EKP:n on annettava tämä tieto sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike perustetaan.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu sivuliike voidaan perustaa ja se saa aloittaa toimintansa, ellei kotijäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen päättää toisin kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on annettava tämä tieto EKP:lle ja sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike perustetaan.

5. Jos mikä tahansa 1 ja 2 kohdan nojalla ilmoitettu tieto muuttuu, valvottavan yhteisön on ilmoitettava tästä muutoksesta kirjallisesti kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, joka sai alkuperäisen tiedon, viimeistään yhtä kuukautta ennen muutoksen soveltamista. Tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä sen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike perustetaan.

12 artikla

Luottolaitosten palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen YVM:ssä

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan harjoittamalla toimintaansa jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueella ensi kertaa, on ilmoitettava aikomuksestaan sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on päätoimipaikka. Tiedot on annettava direktiivin 2013/36/EU 39 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava EKP:lle tämän tiedoksiannon vastaanottamisesta. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tiedoksiannosta myös sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa palveluja aiotaan tarjota.

2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan harjoittamalla toimintaansa jonkin toisen osallistuvan jäsenvaltion alueella ensi kertaa, on ilmoitettava tästä omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselleen direktiivin 2013/36/EU 39 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Tästä on ilmoitettava EKP:lle ja sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa palveluja aiotaan tarjota.

2 JAKSO

Menettelyt, jotka koskevat osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta YVM:ssä

13 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten ilmoitus sijoittautumisoikeuden käyttämisestä YVM:ssä

1. Jos osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sen 35 artiklan 3 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, johon sivuliike aiotaan perustaa, tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.

2. Jos kyseessä on sivuliike, joka on YVM-asetuksen 6 artiklassa ja tämän asetuksen IV osassa säädettyjen perusteiden mukaan merkittävä, EKP:n on valmistauduttava valvomaan sivuliikettä direktiivin 2013/36/EU 40–46 artiklan mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut ilmoituksen osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, ja ilmoitettava tarvittaessa edellytykset, joiden mukaisesti sivuliike voi yleisen edun mukaisesti harjoittaa toimintaansa vastaanottavassa jäsenvaltiossa; jos kyseessä on sivuliike, joka on näiden perusteiden mukaan vähemmän merkittävä, sama velvollisuus ja määräaika koskevat asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista.

3. Kansallisten toimivaltaisen viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle edellytykset, joiden mukaisesti sivuliike voi kansallisen lainsäädännön nojalla ja yleisen edun mukaisesti harjoittaa toimintaa niiden jäsenvaltiossa.

4. Jos luottolaitoksen, joka haluaa perustaa sivuliikkeen direktiivin 2013/36/EU 35 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla antama tieto muuttuu, tästä on annettava ilmoitus 1 kohdassa tarkoitettulle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

14 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen sivuliikkeiden osalta

1. EKP:n on YVM-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia, jos sivuliike on asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla merkittävä.

2. Jos sivuliike on YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla vähemmän merkittävä, sen osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, johon sivuliike perustetaan, on käytettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.

15 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten ilmoitus palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämisestä YVM:ssä

Jos osallistumattoman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa direktiivin 2013/36/EU 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen, ilmoitus on osoitettava sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa palvelujen tarjoamisen vapautta aiotaan käyttää. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi EKP:lle ilmoituksen vastaanottamisesta.

16 artikla

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen palvelujen tarjoamisen vapauden osalta

1. EKP:n on YVM-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti hoidettava YVM-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalalla vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tehtäviä sellaisten osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten osalta, jotka käyttävät palvelujen tarjoamisen vapautta osallistuvissa jäsenvaltioissa.
2. Jos palvelujen tarjoamisen vapaus on yleisen edun mukaista tietyin osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä vahvistetuin edellytyksin, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle näistä edellytyksistä.

3 JAKSO

Sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta osallistumattomissa jäsenvaltioissa koskevat menettelyt

17 artikla

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttäminen osallistumattomissa jäsenvaltioissa

1. Merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen tai käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan osallistumattoman jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava aikomuksestaan asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle välittömästi tämän tiedoksiannon vastaanottamisesta. EKP käyttää kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.
2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen tai käyttää palvelujen tarjoamisen vapauttaan osallistumattoman jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava aikomuksestaan asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sovellettavan unionin oikeuden mukaisesti. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valtuuksia.

4 OSASTO

FINANSSIRYHMITTYMIEN LISÄVALVONTA

18 artikla

Koordinaattori

1. EKP hoitaa finanssiryhmittymän koordinaattorin tehtävää niiden kriteerien mukaisesti, jotka on vahvistettu sovellettavassa unionin lainsäädännössä merkittävän valvottavan yhteisön osalta.
2. Kansallisen toimivaltainen viranomainen hoitaa finanssiryhmittymän koordinaattorin tehtävää niiden kriteerien mukaisesti, jotka on vahvistettu sovellettavassa unionin lainsäädännössä vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön osalta.

III OSA

YVM:N TOIMINTAAN SOVELLETTAVAT YLEISSÄÄNNÖT

1 OSASTO

PERIAATTEET JA VELVOITTEET

19 artikla

Yleistä

Tässä osassa vahvistetaan a) yleissäännöt, joiden mukaisesti EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat YVM:n toimintaa, ja b) säännökset, joita EKP:n on noudatettava, kun se toteuttaa EKP:n valvontamenettelyä.

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisessä tiiviissä yhteistyössä sovellettavat yleisperiaatteet ja -säännökset vahvistetaan IX osassa.

20 artikla

Velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä

EKP:tä ja kansallisia toimivaltaisia viranomaisia sitovat velvollisuus tehdä yhteistyötä vilpittömässä mielessä ja tietojenvaihtovelvoite.

21 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva yleisvelvoite

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti toimitettava EKP:lle ajoissa ja täsmällisesti kaikki tiedot, joita EKP tarvitsee hoitaakseen sille YVM-asetuksessa asetetut tehtävät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:n toimivaltaa vastaanottaa jatkuvasti suoraan tietoja tai oikeutta saada tutustua suoraan tietoihin, joita valvottavat yhteisöt ilmoittavat. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä tiedot, jotka ovat peräisin kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tarkastuksista ja paikalla toteutetuista toimista.

2. Jos EKP saa tietoja suoraan YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta juridisilta tai luonnollisilta henkilöiltä, sen on toimitettava tällaiset tiedot asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ajoissa ja täsmällisesti. Tällaisiin tietoihin on sisällyttävä erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kykenevät hoitamaan EKP:n avustamiseen liittyvät tehtävänsä.

3. EKP:n on annettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille säännöllisesti tilaisuus tutustua ajantasaisiin tietoihin, jotka ovat tarpeen, jotta kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kykenevät hoitamaan vakauden valvontaan liittyvät tehtävänsä, tämän rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

22 artikla

EKP:n oikeus kehottaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia tai kansallisia nimettyjä viranomaisia käyttämään toimivaltaansa ja ryhtymään toimenpiteisiin, jos EKP:llä on valvontatehtävä mutta ei siihen liittyvää toimivaltaa

1. EKP voi edellyttää ohjeita antamalla ja siinä määrin kuin se on tarpeen YVM-asetuksella sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset taikka molemmat käyttävät toimivaltaansa kansallisessa lainsäädännössä säädetyn edellytyksin ja siten kuin YVM-asetuksen 9 artiklassa säädetään, silloin kun kyseisiä valtuuksia ei ole YVM-asetuksella siirretty EKP:lle.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja/tai YVM-asetuksen 5 artiklan osalta kansallisten nimettyjen viranomaisten on ilman aiheetonta viivettä ilmoitettava EKP:lle tämän toimivallan käytöstä.

23 artikla

Kieliä koskevat järjestelyt EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä

EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset sopivat viestintää koskevista järjestelyistä ja käytettävästä kielestä YVM:ssä.

24 artikla

Kieliä koskevat järjestelyt EKP:n ja luonnollisten tai juridisten henkilöiden, valvottavat yhteisöt mukaan luettuina, välillä

1. Mikä tahansa asiakirja, jonka valvottava yhteisö tai muu juridinen tai luonnollinen henkilö, jota EKP:n valvontamenettely koskee henkilökohtaisesti, lähettää EKP:lle, voidaan laatia millä tahansa valvottavan yhteisön tai henkilön valitsemalla unionin virallisella kielellä.

2. EKP, valvottavat yhteisöt ja muut juridiset tai luonnolliset henkilöt, joita EKP:n valvontamenettely koskee henkilökohtaisesti, voivat suostua käyttämään yksinomaan yhtä unionin virallista kieltä kirjallisessa viestinnässään, ja myös EKP:n valvontapäätöksissä.

Tällaisen yhden kielen käyttöä koskevan sopimuksen peruuttaminen vaikuttaa ainoastaan niihin EKP:n valvontamenettelyn osiin, joita ei ole vielä suoritettu.

Jos suullisen käsittelyn osapuolet vaativat oikeutta tulla kuulluksi jollain muulla unionin virallisella kielellä kuin EKP:n valvontamenettelyn kielellä, tästä vaatimuksesta on ilmoitettava EKP:lle riittävän aikaisin, jotta se kykenee tekemään tarvittavat järjestelyt.

2 OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET ASIANMUKAISESTA MENETTELYSTÄ EKP:N VALVONTAPÄÄTÖKSIÄ TEHTÄESSÄ

1 LUKU

EKP:n valvontamenettelyt

25 artikla

Yleisperiaatteet

1. Kaikki EKP:n valvontamenettelyt, jotka pannaan vireille YVM-asetuksen 4 artiklan ja III luvussa olevan 2 jakson mukaisesti, toteutetaan YVM-asetuksen 22 artiklan ja tämän osaston säännösten mukaisesti.
2. Tämän osaston säännöksiä ei sovelleta oikaisulautakunnan menettelyihin.

26 artikla

Osapuolet

1. EKP:n valvontamenettelyn osapuolia ovat
 - a) hakemuksen tekijät;
 - b) ne, joille EKP aikoo osoittaa tai on osoittanut EKP:n valvontapäätöksen.
2. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät ole osapuolia.

27 artikla

Osapuolen edustaminen

1. Osapuoli voi olla edustettuna lakisäästeisten tai perustamiskirjansa mukaisten edustajiensa tai minkä tahansa sellaisen edustajan välityksellä, jolle on annettu kirjallinen valtuutus ryhtyä joihinkin tai kaikkiin EKP:n valvontamenettelyyn liittyviin toimenpiteisiin.
2. Valtuutuksen peruutus tulee voimaan vasta sen jälkeen kun EKP on vastaanottanut kirjallisen peruutuksen. EKP lähettää vahvistuksen tällaisen peruutuksen vastaanottamisesta.
3. Jos osapuoli on nimennyt edustajan EKP:n valvontamenettelyyn, EKP:n on kyseisessä valvontamenettelyssä otettava yhteyttä vain nimettyyn edustajaan, elleivät erityiset seikat edellytä, että EKP ottaa yhteyttä suoraan osapuoleen. Viimeksi mainitussa tapauksessa edustajalle ilmoitetaan tästä.

28 artikla

EKP:n ja EKP:n valvontamenettelyn osapuolten yleiset velvoitteet

1. EKP:n valvontamenettely voidaan panna vireille viran puolesta tai osapuolen pyynnöstä. EKP:n on viran puolesta määritettävä tosiseikat, jotka ovat merkityksellisiä, kun se tekee lopullisen päätöksensä kussakin EKP:n valvontamenettelyssä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.
2. EKP:n on otettava kaikki merkitykselliset seikat huomioon arvioinnissaan.
3. Osapuolen on osallistuttava EKP:n valvontamenettelyyn ja avustettava tosiseikkojen selvittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti. Valvontamenettelyissä, jotka pannaan vireille osapuolen pyynnöstä, EKP voi rajoittaa tosiseikkojen määrittämisen siihen, että se pyytää osapuolta esittämään tiedot merkityksellisistä tosiseikoista.

29 artikla

EKP:n valvontamenettelyissä esitettävä todistusaineisto

1. EKP:n on käytettävä tapauksen tosiseikkojen selvittämiseksi sellaista todistusaineistoa, jota se pitää asianmukaisen harkinnan perusteella tarkoituksenmukaisena.
2. Osapuolten on avustettava EKP:tä asian tosiseikkojen selvittämisessä unionin lainsäädännön mukaisesti. Osapuolten on erityisesti esitettävä tiedossaan olevat tosiseikat totuudenmukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin lainsäädännön seuraamusmenettelyihin liittyvien rajoitusten soveltamista.
3. EKP voi asettaa määräajan, johon mennessä osapuolten on toimitettava todistusaineisto.

30 artikla

Todistajien ja asiantuntijoiden käyttäminen EKP:n valvontamenettelyissä

1. EKP voi kuulla todistajia ja asiantuntijoita, jos pitää sitä tarpeellisena.

2. Jos EKP nimeää asiantuntijan, sen on määriteltävä kyseisen asiantuntijan tehtävä sopimuksessa ja asetettava määräaika, jonka kuluessa asiantuntijan on toimitettava raporttinsa.
3. Jos EKP kuulee todistajia tai asiantuntijoita, heillä on oltava oikeus hakea korvausta aiheutuneista matka- ja oleskelukustannuksista. Todistajilla on oltava oikeus ansionmenetykskorvaukseen ja asiantuntijoilla sovittuihin palkkioihin palveluistaan sen jälkeen kun he ovat antaneet lausumansa. Korvaus on suoritettava niiden asianmukaisten säännösten mukaisesti, joita Euroopan unionin tuomioistuin soveltaa todistajille maksettaviin korvauksiin ja asiantuntijapalkkioihin.
4. EKP voi edellyttää, että YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainitut henkilöt esiintyvät todistajina EKP:n toimitiloissa tai missä tahansa EKP:n määrittämässä osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevassa paikassa. Jos YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa mainittu henkilö on juridinen henkilö, tällaista juridista henkilöä edustavat luonnolliset henkilöt ovat velvollisia osallistumaan edellisen virkkeen nojalla.

31 artikla

Oikeus tulla kuulluksi

1. Ennen kuin EKP tekee EKP:n valvontapäätöksen, joka osoitetaan osapuolelle ja joka voisi vaikuttaa kielteisesti tämän osapuolen oikeuksiin, tälle osapuolelle on annettava tilaisuus lausua kirjallisesti EKP:lle sen valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista. Jos EKP pitää tätä asianmukaisena, se voi antaa osapuolelle tilaisuuden lausua kokouksessa tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista, joilla on merkitystä EKP:n valvontapäätöksen kannalta. Ilmoituksessa, jolla EKP antaa osapuolelle tilaisuuden esittää lausumansa, on mainittava suunnitellun EKP:n valvontapäätöksen olennainen sisältö sekä olennaiset tosiseikat, väitteet ja oikeusperusteet, joihin EKP aikoo perustaa päätöksensä. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta YVM-asetuksen III luvun 1 jakson soveltamiseen.
2. Jos EKP antaa osapuolelle tilaisuuden lausua EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista kokouksessa, osapuolen poissaolo ei ole peruste kokouksen lykkäämiselle, ellei poissaololle ole perusteltua syytä. Jos osapuolella on perusteltu syy poissaoloon, EKP voi lykätä kokousta tai antaa osapuolelle tilaisuuden lausua EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista kirjallisesti. EKP laatii kokouksesta kirjallisen muistion, jonka osapuolet allekirjoittavat, ja toimittaa muistiosta jäljennöksen osapuolille.
3. Osapuolelle on lähtökohtaisesti annettava tilaisuus esittää lausumansa kirjallisesti kahden viikon kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut lausunnon, jossa esitetään tosiseikat, väitteet ja oikeusperusteet, joihin EKP aikoo perustaa EKP:n valvontapäätöksen.

EKP voi pidentää määräaikaan tarvittaessa osapuolen hakemuksesta.

EKP voi lyhentää määräajan kolmeen työpäivään erityistilanteissa. Määräaikaan on lyhennettävä kolmeen työpäivään myös YVM-asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.

4. EKP voi tehdä 3 kohdasta huolimatta EKP:n valvontapäätöksen, joka osoitetaan osapuolelle ja joka vaikuttaisi kielteisesti osapuolen oikeuksiin, antamatta osapuolelle tilaisuutta lausua EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista ennen päätöksentekoa, jos kiireellinen päätös vaikuttaa tarpeelliselta rahoitusjärjestelmälle aiheutuvan merkittävän vahingon estämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.
5. Jos tehdään kiireellinen EKP:n valvontapäätös 4 kohdan nojalla, osapuolelle on annettava tilaisuus lausua kirjallisesti EKP:n valvontapäätöksen kannalta merkityksellisistä tosiseikoista, väitteistä ja oikeusperusteista ilman aiheutonta viivästystä päätöksenteon jälkeen. Osapuolelle on lähtökohtaisesti annettava tilaisuus lausua siitä kirjallisesti kahden viikon kuluessa EKP:n valvontapäätöksen vastaanottamisesta. EKP voi osapuolen hakemuksesta pidentää määräaika; määräaika ei voi kuitenkaan olla pidempi kuin kuusi kuukautta. EKP:n on tarkasteltava EKP:n valvontapäätöstä osapuolen lausumien perusteella, ja se voi joko pysyttää sen, peruuttaa sen, muuttaa sitä tai peruuttaa sen ja korvata sen uudella EKP:n valvontapäätöksellä.
6. Edellä 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta EKP:n valvontapäätöksiin, jotka liittyvät YVM-asetuksen 18 artiklan ja tämän asetuksen X osan nojalla määrittäviin seuraamuksiin.

32 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin EKP:n valvontamenettelyssä

1. EKP:n valvontamenettelyissä on kunnioitettava täysimääräisesti osapuolten puolustautumisoikeuksia. Tätä tarkoitusta varten osapuolilla on oltava EKP:n valvontamenettelyn aloittamisen jälkeen oikeus tutustua EKP:n asiakirjoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden kuin osapuolena olevien juridisten ja luonnollisten henkilöiden perusteltuja intressejä suojella liikesalaisuuksiaan. Oikeus tutustua asiakirjoihin ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle ilman aiheutonta viivästystä kaikki vastaanottamansa pyynnöt, jotka koskevat oikeutta tutustua EKP:n valvontamenettelyihin liittyviin asiakirjoihin.
2. Asiakirja-aineisto koostuu tallennustavasta riippumatta kaikista asiakirjoista, jotka EKP on vastaanottanut, laatinut tai koonnut EKP:n valvontamenettelyn aikana.
3. Mikään tässä artiklassa ei estä EKP:tä tai kansallisia toimivaltaisia viranomaisia paljastamasta ja käyttämästä tietoja, jotka ovat tarpeen sääntöjenvastaisuuden toteuttamiseksi.
4. EKP voi asianosaisten tekniset mahdollisuudet asianmukaisesti huomioon ottaen päättää, että oikeus tutustua asiakirjoihin myönnetään yhdellä tai useammalla tavalla seuraavista:
 - a) CD-ROMien tai minkä tahansa muun sähköisen tietotallennusvälineen avulla, mukaan lukien mitkä tahansa muut välineet, jotka saattavat olla käytettävissä tulevaisuudessa;
 - b) tiedostojen jäljennösten lähettäminen postitse;
 - c) kutsumalla asianosaiset EKP:n toimipaikkaan tutustumaan asiakirjoihin, joihin heillä on oikeus tutustua.
5. Tätä artiklaa sovellettaessa luottamukselliset tiedot voivat sisältää EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisiä sisäisiä asiakirjoja sekä EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välisen tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisen kirjeenvaihdon.

2 JAKSO

EKP:n valvontapäätökset

33 artikla

EKP:n valvontapäätösten perustelut

1. EKP:n valvontapäätökseen on liitettävä päätöksen perustelut 2 kohdan mukaisesti.
2. Perusteluihin on sisällyttävä olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joihin EKP:n valvontapäätös perustuu.
3. EKP:n valvontapäätöksen on perustuttava ainoastaan tosiseikkoihin ja väitteisiin, joista osapuoli on saanut lausua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 31 artiklan 4 kohdan soveltamista.

34 artikla

Lykkäävä vaikutus

EKP voi lykätä EKP:n valvontapäätöksen soveltamista joko a) toteamalla tämän EKP:n valvontapäätöksessä tai b) EKP:n valvontapäätöksen adressaatin pyynnöstä, kun on kyse muusta tapauksesta kuin oikaisulautakunnalle esitetystä uudelleen-käsittelypyynnöstä, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta SEUT 278 artiklan ja YVM-asetuksen 24 artiklan 8 kohdan soveltamiseen.

35 artikla

EKP:n valvontapäätösten tiedoksi antaminen

1. EKP voi antaa EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi osapuolelle a) suullisesti, b) antamalla tiedoksi tai toimittamalla henkilökohtaisesti valvontapäätöksen jäljennöksen, c) kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin, d) lähettipalvelun välityksellä, e) telefaksilla tai f) sähköpostitse 10 kohdan mukaisesti.
2. Jos edustaja on valtuutettu kirjallisella valtuutuksella, EKP voi antaa EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi edustajalle. Tällaisissa tapauksissa EKP ei ole velvollinen antamaan EKP:n valvontapäätöstä tiedoksi lisäksi tämän edustajan edustamalle valvottavalle yhteisölle.

3. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi suullisesti, päätöksen on katsottava annetun tiedoksi adressaatille, jos EKP:n henkilöstöön kuuluva henkilö on ilmoittanut EKP:n valvontapäätöksestä a) asianomaiselle luonnolliselle henkilölle, jos kyseessä on luonnollinen henkilö, tai b) juridisen henkilön valtuutetulle tiedonantoja vastaanottavalle edustajalle, jos kyseessä on juridinen henkilö. Tällaisessa tapauksessa EKP:n valvontapäätöksestä on suullisen tiedoksiannon jälkeen toimitettava ilman aiheutonta viivästystä kirjallinen jäljennös adressaatille.
4. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin, EKP:n valvontapäätöksen on katsottava annetun tiedoksi adressaatille kymmenentenä päivänä siitä, kun kirje on annettu postin kuljetettavaksi, ellei vastaanottotodistuksesta ilmene, että kirje on vastaanotettu jonakin muuna päivänä.
5. Jos EKP:n valvontapäätös annetaan tiedoksi lähettipalvelun välityksellä, EKP:n valvontapäätös on katsottava annetun tiedoksi adressaatille kymmenentenä päivänä siitä, kun kirje on annettu lähettipalvelun kuljetettavaksi, ellei lähettipalvelun toimitusasiakirjasta ilmene, että kirje on vastaanotettu jonakin muuna päivänä.
6. Edellä 4 ja 5 kohtaa sovellettaessa EKP:n valvontapäätös on osoitettava tiedoksiantoon soveltuvaan osoitteeseen (voimassa oleva osoite). Voimassa oleva osoite on
- a) adressaatin pyynnössään tai hakemuksessaan antama osoite, jos kyseessä on EKP:n valvontapäätöksen adressaatin pyynnöstä tai hakemuksesta vireille pantu EKP:n valvontamenettely;
 - b) valvottavan yhteisön EKP:lle antama viimeisin päätoimipaikan osoite, jos kyseessä on valvottava yhteisö;
 - c) jos kyseessä on luonnollinen henkilö, EKP:lle annettu viimeisin osoite, ja b kohdassa tarkoitettu valvottavan yhteisön osoite, jos EKP:lle ei ole ilmoitettu osoitetta ja luonnollinen henkilö on valvottavan yhteisön työntekijä, johtaja tai osakkeenomistaja.
7. Jokaisen EKP:n valvontamenettelyn osapuolen on toimitettava EKP:lle pyynnöstä voimassa oleva osoite.
8. Jos henkilö on perustettu valtioon, joka ei ole jäsenvaltio, tai sillä on kotipaikka tällaisessa valtiossa, EKP voi kehottaa osapuolta nimeämään kohtuullisessa ajassa valtuutetun vastaanottajan, joka asuu jäsenvaltiossa tai jolla on toimipaikka jäsenvaltiossa. Jos valtuutettua vastaanottajaa ei nimetä tällaisen kehotuksen perusteella ja kunnes tällainen valtuutettu vastaanottaja nimetään, kaikki tiedoksiannot voidaan antaa 3–5 ja 9 kohdan mukaisesti EKP:n käytettävissä olevaan osapuolen osoitteeseen.
9. Jos henkilö, jolle EKP:n valvontapäätös on osoitettu, on toimittanut EKP:lle faksinumeron, EKP voi antaa EKP:n valvontapäätöksen tiedoksi toimittamalla siitä jäljennöksen faksilla. EKP:n valvontapäätös on katsottava tulleen annetuksi tiedoksi adressaatille, jos EKP on saanut lähetysraportin faksin onnistuneesta toimituksesta.
10. EKP voi määrittää perusteet, joiden mukaisesti EKP:n valvontapäätös voidaan antaa tiedoksi sähköisillä tai vastaavilla viestintävälineillä.

3 OSASTO

SÄÄNTÖJENVASTAISUUKSIEN ILMOITTAMINEN

36 artikla

Sääntöjenvastaisuuksien ilmoittaminen

Kuka tahansa vilpittömässä mielessä oleva henkilö voi tehdä suoraan EKP:lle ilmoituksen, jos kyseisellä henkilöllä on kohtuullinen syy uskoa, että ilmoitus osoittaa luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden tai toimivaltaisten viranomaisten (mukaan lukien EKP itse) rikkoneen YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä.

37 artikla

Sääntöjenvastaisuuksia koskevien ilmoitusten asianmukainen suoja

1. Jos henkilö tekee vilpittömässä mielessä ilmoituksen, jossa valvottavien yhteisöjen tai toimivaltaisten viranomaisten väitetään rikkoneen YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, ilmoitusta on käsiteltävä suojattuna ilmoituksena.
2. Kaikkia henkilötietoja, jotka koskevat sekä suojatun ilmoituksen tehnyttä henkilöä että henkilöä, jonka väitetään vastaavan sääntöjenvastaisuudesta, suojataan unionin tietosuojasäännösten mukaisesti.

3. EKP ei saa paljastaa suojatun ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä ilman tämän henkilön etukäteen antamaa nimenomaista suostumusta, ellei tiedon antamista vaadita tuomioistuimen määräyksellä asian tarkemman tutkimisen tai myöhemmän oikeudenkäynnin yhteydessä.

38 artikla

Ilmoitusten käsittelyä koskevat menettelyt

1. EKP on arvioitava kaikki merkittäviin valvottaviin yhteisöihin liittyvät ilmoitukset. Sen on arvioitava EKP:n asetusten tai päätösten rikkomista koskevat vähemmän merkittäviin yhteisöihin liittyvät ilmoitukset. Viimeksi mainitussa tapauksessa kansalliset toimivaltaiset viranomaiset välittävät saamansa ilmoitukset EKP:lle ilmoittamatta ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä, ellei tämä henkilö anna siihen nimenomaista suostumusta.
2. EKP on välitettävä vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä koskevat ilmoitukset asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kertomatta ilmoituksen tehneen henkilön henkilöllisyyttä, ellei tämä henkilö anna siihen nimenomaista suostumusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.
3. EKP vaihtaa tietoja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa a) arvioidakseen, lähetettiinkö ilmoitukset sekä EKP:lle että asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ja sovittaakseen yhteen toimenpiteet sekä b) saadaakseen tietää kansallisille toimivaltaisille viranomaisille välitettyjen ilmoitusten käsittelyn lopputuloksen.
4. EKP on käytettävä kohtuullista harkintavaltaa määrittäessään, miten vastaanotettuja ilmoituksia on arvioitava ja mihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä.
5. Kun kyseessä ovat väitetyt valvottavien yhteisöjen tekemät sääntöjenvastaisuudet, asianomaisen valvottavan yhteisön on toimitettava EKP:lle kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se pyytää vastaanottamiensa ilmoitusten arviointia varten.
6. Kun kyseessä ovat väitetyt toimivaltaisten viranomaisten (muut kuin EKP) tekemät sääntöjenvastaisuudet, EKP:n on pyydettävä asianomaista toimivaltaista viranomaista toimittamaan lausumansa ilmoitetuista tosiseikoista.
7. EKP:n on esitettävä YVM-asetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisessa kertomuksessaan tiedot vastaanottamistaan ilmoituksista katkelmina tai tiivistelminä, siten että yksittäiset valvottavat yhteisöt tai henkilöt eivät ole tunnistettavissa.

IV OSA

VALVOTTAVAN YHTEISÖN ASEMAN MÄÄRITTÄMINEN MERKITTÄVÄKSI TAI VÄHEMMÄN MERKITTÄVÄKSI

1 OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET, JOTKA LIITTYVÄT MÄÄRITTÄMISEEN MERKITTÄVÄKSI TAI VÄHEMMÄN MERKITTÄVÄKSI

39 artikla

Valvottavan yhteisön määrittäminen yksittäistapauksena merkittäväksi

1. Valvottavaa yhteisöä on pidettävä merkittävänä valvottavana yhteisönä, jos EKP näin päättää EKP:n päätöksessä, joka osoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle 43–49 artiklan nojalla ja jossa esitetään päätöksen perustelut.
2. Valvottava yhteisö lakkaa olemasta merkittävä valvottava yhteisö, jos EKP näin päättää EKP:n päätöksessä, joka osoitetaan valvottavalle yhteisölle ja jossa perustellaan miksi se on vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai että se ei enää ole valvottava yhteisö.
3. Valvottava yhteisö voidaan määrittää merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi minkä tahansa seuraavien seikkojen perusteella:
 - a) sen koko määritettynä 50–55 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'kokoperuste');
 - b) sen merkitys unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle määritettynä 56–58 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'taloudellisen merkityksen peruste');
 - c) sen rajat ylittävän toiminnan merkitys määritettynä 59 ja 60 artiklan mukaisesti (jäljempänä 'rajat ylittävän toiminnan peruste');
 - d) se, että asianomainen yhteisö on pyytänyt suoraa julkista rahoitustukea Euroopan vakausmekanismista (EVM) tai saanut tällaista tukea 61–64 artiklan mukaisesti määritettynä (jäljempänä 'suoran julkisen rahoitustuen peruste');

e) se, että valvottava yhteisö on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta osallistuvassa jäsenvaltiossa 65 ja 66 artiklan mukaisesti määritettynä.

4. EKP valvoo merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan, ellei ole erityisten seikkojen vuoksi perusteltua, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen valvoo niitä suoraan tämän osan 9 osaston mukaisesti.

5. EKP:n on myös valvottava vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää suoraan, jos on tehty YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla EKP:n päätös siitä, että EKP käyttää suoraan kaikkia YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä valtuuksia. YVM:ssä tällainen vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi.

6. Ennen kuin EKP tekee tässä artiklassa tarkoitettuja EKP:n päätöksiä, sen on kuultava asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia. Jokainen tässä artiklassa tarkoitettu EKP:n päätös on myös annettava tiedoksi asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

40 artikla

Ryhmittymään kuuluvien valvottavien yhteisöjen määrittäminen merkittäviksi

1. Jos yksi tai useampi valvottava yhteisö kuuluu valvottavaan ryhmittymään, merkittävyyden määrittämisen perusteet määritetään korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa IV osan 3–7 osaston säännösten mukaisesti.

2. Jokaisen valvottavaan ryhmittymään kuuluvan valvottavan yhteisön on katsottava olevan merkittävä valvottava yhteisö kaikissa seuraavissa olosuhteissa:

a) jos valvottava ryhmittymä korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa täyttää kokoperusteen, taloudellisen merkityksen perusteen tai rajat ylittävän toiminnan perusteen;

b) jos yksi valvottavaan ryhmittymään kuuluvista valvottavista yhteisöistä täyttää suoran julkisen rahoitustuen perusteen;

c) jos yksi valvottavaan ryhmittymään kuuluvista yhteisöistä on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa.

3. Jos valvottava ryhmittymä määritetään merkittäväksi tai jos määritetään, että se ei enää ole merkittävä, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös, jolla ryhmittymä määritetään merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai jolla peruutetaan määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja ilmoitettava EKP:n harjoittaman suoran valvonnan aloitus- ja lopetuspäivämäärät jokaiselle kyseisen valvottavaan ryhmittymään kuuluvalla valvottavalle yhteisölle 39 artiklassa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti.

41 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivuliikkeitä koskevat erityissäännökset

1. Kaikkien osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen samaan osallistuvaan jäsenvaltioon avaamien sivuliikkeiden on katsottava muodostavan yhden valvottavan yhteisön tätä asetusta sovellettaessa.

2. Osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen eri osallistuviin jäsenvaltioihin avaamia sivuliikkeitä käsitellään erikseen erillisinä valvottavina yhteisöinä tätä asetusta sovellettaessa.

3. Osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen luottolaitoksen sivuliikkeitä arvioidaan erikseen erillisinä valvottavina yhteisöinä ja saman luottolaitoksen tytäryrityksistä erillisinä, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyistä perusteista, tämän rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

42 artikla

Osallistumattomiin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottolaitosten tytäryrityksiä koskevat erityissäännökset

1. Yhteen tai useampaan osallistuvaan jäsenvaltioon perustettuja sellaisen luottolaitoksen tytäryrityksiä, jonka päätoimipaikka on osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai jossain kolmannessa maassa, arvioidaan kyseisen luottolaitoksen sivuliikkeistä erillään, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
2. Seuraavia tytäryrityksiä arvioidaan erikseen, kun määritetään, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista:
 - a) tytäryritykset, jotka on perustettu johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon;
 - b) tytäryritykset, jotka kuuluvat ryhmittymään, jonka emoyrityksen päätoimipaikka on osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai jossain kolmannessa maassa; ja
 - c) tytäryritykset, jotka eivät kuulu valvottavaan ryhmittymään osallistuvissa jäsenvaltioissa.

2 OSASTO

VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN MÄÄRITTÄMISEEN MERKITTÄVIKSI VALVOTTAVIKSI YHTEISÖIKSI SOVELLETTAVA MENETTELY

1 JAKSO

Valvottavan yhteisön määrittäminen merkittäväksi

43 artikla

Valvottavan yhteisön aseman uudelleentarkasteleminen

1. Ellei tässä asetuksessa toisin säädetä, EKP:n on tarkasteltava vähintään vuosittain uudelleen, täyttääkö merkittävä valvottava yhteisö tai merkittävä valvottava ryhmittymä edelleen jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
2. Ellei tässä asetuksessa toisin säädetä, jokaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava vähintään vuosittain, täyttääkö vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista. Jos kyseessä on vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, sen osallistuvan jäsenvaltion asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, johon korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa määritetty emoyritys on sijoittautunut, on suoritettava tämä uudelleentarkastelu.
3. EKP voi milloin tahansa merkityksellisiä tietoja saatuaan tarkastella uudelleen erityisesti 52 artiklassa täsmennetyissä tapauksissa, a) täyttääkö valvottava yhteisö jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista ja b) täyttääkö merkittävä valvottava yhteisö enää mitään YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista.
4. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen arvioi, että vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä täyttää jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista, asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivästystä ilmoitettava tästä EKP:lle.
5. EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on EKP:n tai asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tehtävä yhteistyötä määritettäessä sitä, täyttyykö jokin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetyistä perusteista valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta.
6. Jos EKP a) päättää ottaa valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suoraan valvontaansa tai b) päättää, että EKP:n valvottavaan yhteisöön tai valvottavaan ryhmittymään käyttämän suoran valvonnan on päätyttävä, EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä varmistaakseen valvontatoimivallan asianmukaisen siirtymisen. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti laadittava kertomus, josta ilmenevät valvottavan yhteisön valvontahistoria ja riskiprofiili, jos EKP ottaa valvottavan yhteisön suoraan valvontaansa, ja EKP:n on laadittava tällainen kertomus, jos asianomaisesta toimivaltaisesta kansallisesta viranomaisesta tulee toimivaltainen valvomaan kyseistä yhteisöä.

7. EKP:n on määritettävä, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä, käyttämällä YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyjä perusteita siinä järjestyksessä kuin ne on siinä esitetty, eli a) koko; b) merkitys unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle; c) rajat ylittävien toimintojen merkittävyys; d) julkisen rahoitustuen pyytäminen EVM:stä tai tällaisen tuen vastaanottaminen; e) se, että se on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa.

44 artikla

Menettely, jota on sovellettava määritettäessä valvottavan yhteisön merkittävyyttä

1. Kun EKP tekee päätöksiä valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän määrittämisestä merkittäväksi tämän osaston nojalla, sen on sovellettava tämän asetuksen III osan 2 osaston menettelysääntöjä.
2. EKP:n on annettava kirjallisesti 45 artiklassa vahvistetussa määräajassa tiedoksi EKP:n päätös valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän määrittämisestä merkittäväksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle ja myös ilmoitettava tästä päätöksestä asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos valvottavat yhteisöt kuuluvat merkittävään valvottavaan ryhmittymään, EKP:n on annettava EKP:n päätös tiedoksi valvottavalle yhteisölle, joka on korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa ja varmistettava että asiasta tiedotetaan asianmukaisesti kaikille merkittävään valvottavaan ryhmittymään kuuluville yhteisöille.
3. Sellaisten valvottavien yhteisöjen osalta, joista EKP ei anna päätöstä tiedoksi 1 kohdan mukaisesti, 49 artiklan 2 kohdassa mainittu luettelo riittää tiedoksiannoksi niiden luokittelusta vähemmän merkittäviksi.
4. EKP:n on annettava jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle tilaisuus esittää kirjalliset lausumansa ennen EKP:n päätöksen tekemistä 1 kohdan nojalla.
5. EKP:n on lisäksi annettava asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille 39 artiklan 6 kohdan mukaisesti tilaisuus esittää kirjallisia huomautuksia ja lausumia, jotka EKP:n on otettava asianmukaisesti huomioon.
6. Valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai merkittäväksi valvottavaksi ryhmittymäksi siitä päivämäärästä lähtien, jona EKP:n päätös, jossa se on määritetty merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai ryhmittymäksi on annettu tiedoksi.

2 JAKSO

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan alkaminen ja päättyminen

45 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan alkaminen

1. EKP:n on määritettävä EKP:n päätöksessä päivämäärä, jona se aikoo ottaa merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi tai merkittäväksi valvottavaksi ryhmittymäksi määritetyn valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suoraan valvontaansa. Tämä päätös voi olla sama kuin 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu päätös. EKP:n on annettava tämä EKP:n päätös tiedoksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jona se ottaa yhteisön suoraan valvontaansa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.
2. Jos EKP ottaa valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suoraan valvontaansa sillä perusteella, että se on joko hakenut suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä tai saanut sitä, EKP:n on annettava 1 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätös tiedoksi jokaiselle asianomaiselle valvottavalle yhteisölle hyvissä ajoin, vähintään yhtä viikkoa ennen päivämäärää, jona se ottaa yhteisön tai ryhmittymän suoraan valvontaansa.
3. EKP:n on toimitettava jäljennökset 1 kohdassa tarkoitetuista EKP:n päätöksistä asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.
4. EKP:n on otettava valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä suoraan valvontaansa viimeistään 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona EKP antaa 44 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyn EKP:n päätöksen tiedoksi kyseiselle valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle.

5. Jos kyseessä on valvottava ryhmittymä, tätä artiklaa sovellettaessa EKP:n on annettava EKP:n päätös tiedoksi valvottavalle yhteisölle korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa ja varmistettava että asiasta tiedotetaan asianmukaisesti kaikille merkittävään valvottavaan ryhmittymään kuuluville yhteisöille.

46 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan päättyminen

1. Jos EKP päättää, että EKP:n harjoittama valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän suora valvonta päättyy, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös jokaisen asianomaisen valvottavan yhteisön osalta ja yksilöitävä päivämäärä ja syyt, miksi suora valvonta päättyy. EKP:n on tehtävä tällainen päätös viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jona EKP:n harjoittama suora valvonta päättyy. EKP:n on myös toimitettava jäljennös tästä EKP:n päätöksestä asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Sovelletaan 45 artiklan 5 kohtaa vastaavasti.

2. EKP:n on annettava kullekin asianomaiselle valvottavalle yhteisölle tilaisuus esittää kirjallisia lausumia ennen 1 kohdassa tarkoitetun EKP:n päätöksen tekemistä.

3. EKP:n päätös, jossa yksilöidään päivämäärä, jona EKP:n harjoittaman valvottavan yhteisön suora valvonta päättyy, voidaan tehdä yhdessä sen päätöksen kanssa, jona kyseinen valvottava yhteisö määritetään vähemmän merkittäväksi.

47 artikla

EKP:n harjoittaman suoran valvonnan päättymisen syyt

1. Kun kyseessä on merkittävä valvottava yhteisö, joka on määritetty tällaiseksi yhteisöksi a) kokonsa, b) unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksensä tai c) rajat ylittävän toimintansa merkittävyyden perusteella tai joka kuuluu sellaiseen valvottavaan ryhmittymään, joka täyttää vähintään yhden näistä perusteista, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja sen suora valvonta, jos kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana yksikään edellä mainituista YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyistä perusteista ei ole täyttnyt erikseen eikä sen valvottavan ryhmittymän osalta, johon valvottava yhteisö kuuluu.

2. Kun kyseessä on valvottava yhteisö, joka määritetään merkittäväksi sillä perusteella, että a) se itse, b) valvottava ryhmittymä, johon se kuuluu tai c) mikä tahansa tähän ryhmittymään kuuluva valvottava yhteisö, joka ei ole muilla perusteilla merkittävä, on pyytänyt julkista rahoitustukea EVM:stä, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja suora valvonta, jos suora julkinen rahoitustuki on eväty, palautettu kokonaan tai lopetettu. Tällainen päätös voidaan tehdä vasta kolmen kalenterivuoden kuluttua suoran julkisen rahoitustuen palauttamisesta kokonaan tai lopettamisesta.

3. Kun kyseessä on valvottava yhteisö, joka määritetään merkittäväksi sillä perusteella, että se on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa 65 tai 66 artiklan mukaisesti määritettynä, tai kuuluu tällaisen luottolaitoksen valvottavaan ryhmittymään eikä ole muilla perusteilla merkittävä, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös, jolla lopetetaan sen määrittäminen merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi ja suora valvonta, jos asianomainen yhteisö ei ole kolmen peräkkäisen kalenterivuoden aikana ollut yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa.

4. Jos kyseessä on valvottava yhteisö, joka on YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti tehdyn EKP:n päätöksen nojalla suoraan EKP:n valvonnassa eikä ole muilla perusteilla merkittävä, EKP:n on tehtävä EKP:n päätös, jolla lopetetaan EKP:n harjoittama suora valvonta, jos sen kohtuullisen harkinnan mukaan suora valvonta ei ole enää tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

48 artikla

Vireillä olevat menettelyt

1. Jos EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välistä toimivaltaa on tarkoitus muuttaa, viranomaisen, jonka toimivalta on päättymässä (jäljempänä 'viranomainen, jonka toimivalta päättyy'), on ilmoitettava viranomaiselle, josta on määrä tulla toimivaltainen (jäljempänä 'valvonnan aloittava viranomainen') päätöstä edellyttävistä virallisesti aloitetuista

valvontamenettelyistä. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on toimitettava nämä tiedot välittömästi saatuaan tietää tulevasta toimivallan muutoksesta. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on päivitettävä näitä tietoja jatkuvasti, yleensä kuukausittain, jos valvontamenettelystä on uutta ilmoitettavaa tietoa. Valvonnan aloittava viranomainen voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sallia ilmoittamisen harvemmin. Valvontamenettelyllä tarkoitetaan 48 ja 49 artiklaa sovellettaessa EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyä.

Ennen toimivallan siirtymistä viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on otettava yhteyttä valvonnan aloittavaan viranomaiseen ilman aiheutonta viivästystä sen jälkeen kun on aloitettu virallisesti mikä tahansa päätöksen tekemistä edellyttävä uusi valvontamenettely.

2. Jos valvontatoimivalta muuttuu, viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on ryhdyttävä toimenpiteisiin viedäkseen päätökseen kaikki vireillä olevat valvontamenettelyt, jotka edellyttävät päätöksen tekemistä ennen päivämäärää, jona valvontatoimivallan siirtymisen on määrä tapahtua.

3. Jos virallisesti aloitettua valvontamenettelyä, joka edellyttää päätöksen tekemistä, ei kyetä saattamaan päätökseen ennen päivämäärää, jona valvontatoimivallan siirtymisen on määrä tapahtua, viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on pysyttävä toimivaltaisena tällaisen vireillä olevan valvontamenettelyn päätökseen saattamisessa. Tätä tarkoitusta varten viranomaiselle, jonka toimivalta päättyy, on myös jätävä kaikki asianomaiset valtuudet, kunnes valvontamenettely on viety päätökseen. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on vietävä kyseinen vireillä oleva valvontamenettely päätökseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti sille jääneiden valtuuksien mukaisesti. Viranomaisen, jonka toimivalta päättyy, on ilmoitettava valvonnan aloittavalle viranomaiselle ennen päätöksentekoa päätöksistä, jotka tehdään valvontamenettelyssä, joka oli vireillä ennen toimivallan muutosta. Sen on toimitettava valvonnan aloittavalle viranomaiselle jäljennös tehdystä päätöksestä ja kaikista asiaankuuluvista kyseiseen päätökseen liittyvistä asiakirjoista.

4. Toisin kuin 3 kohdassa säädetään, EKP voi kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut tarvittavat tiedot voidakseen saattaa päätökseen arviointinsa asianomaisesta virallisesti aloitetusta valvontamenettelystä, ja asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan päättää ottaa asianomaisen valvontamenettelyn hoidettavakseen. Jos EKP:n päätös tarvitaan kansalliseen lainsäädäntöön liittyvistä syistä ennen edellisessä virkkeessä tarkoitetun arviointijakson päättymistä, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava EKP:lle tarvittavat tiedot ja yksilöitävä erityisesti määräaika, jonka kuluessa EKP:n on päätettävä, aikooko se ottaa menettelyn hoidettavakseen. Jos EKP ottaa valvontamenettelyn hoidettavakseen, sen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja osapuolille päätöksestään ottaa kyseinen valvontamenettely hoidettavakseen. EKP:n on määritettävä EKP:n päätöksessä seuraukset, joita aiheutuu siitä, että se ottaa valvontamenettelyn tällä tavoin hoidettavakseen.

5. EKP:n ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä yhteistyötä kaikkien vireillä olevien menettelyjen päätökseen viemiseksi, ja ne voivat vaihtaa kaikkia merkityksellisiä tietoja tätä tarkoitusta varten.

6. Tätä artiklaa ei sovelleta yhteisiin menettelyihin.

3 JAKSO

Valvottavien yhteisöjen luettelo

49 artikla

Julkistaminen

1. EKP:n on julkistettava luettelo, joka sisältää jokaisen EKP:n suorassa valvonnassa olevan valvottavan yhteisön ja valvottavan ryhmittymän nimen sekä tarvittaessa valvottavan yhteisön osalta sen valvottavan ryhmittymän nimen, johon yhteisö kuuluu, ja tällaisen suoran valvonnan täsmällisen oikeusperustan. Kokoperusteen mukaan merkittäväksi määritettävien valvottavien yhteisöjen tai valvottavien ryhmittymien kohdalla luetteloon on sisällyttävä niiden varojen kokonaisarvo. EKP:n on myös julkaistava niiden valvottavien yhteisöjen nimet, jotka kyllä täyttävät yhden YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetystä perusteista ja joita voitaisiin siten pitää merkittävänä mutta joita EKP pitää vähemmän merkittävänä IV osan 9 osastossa tarkoitettujen erityisten seikkojen vuoksi eikä siksi valvo niitä suoraan.

2. EKP:n on julkistettava luettelo, joka sisältää jokaisen sellaisen valvottavan yhteisön nimen, jota kansallinen toimivaltainen viranomainen valvoo, ja asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimen.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut luettelot on julkistettava sähköisesti, ja niiden on oltava saatavilla EKP:n verkkosivuilla.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja luetteloita on päivitettävä säännöllisesti.

3 OSASTO

MERKITTÄVYYDEN MÄÄRITTÄMINEN KOKOPERUSTEEN MUKAAN

50 artikla

Merkittävyyden määrittäminen kokoperusteen mukaan

1. Se, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä kokoperusteen mukaan, on määritettävä sen varojen kokonaisarvon perusteella.
2. Valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittäväksi, jos sen varojen kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa (jäljempänä 'kokokynnys').

51 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään, onko valvottava yhteisö merkittävä kokoperusteen mukaan

1. Jos valvottava yhteisö on osa valvottavaa ryhmittymää, sen varojen kokonaisarvo on määritettävä valvottavan ryhmittymän vuoden lopun vakavaraisuutta koskevan raportoinnin perusteella sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
2. Jos varojen kokonaisarvoa ei voida määrittää 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella, varojen kokonaisarvo on määritettävä kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS) mukaisesti, siten kuin niitä sovelletaan unionissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾ nojalla, laaditun viimeisimmän tarkastetun konsolidoidun vuositilinpäätöksen perusteella, ja jos tällainen vuositilinpäätös ei ole saatavilla, sovellettavan kansallisen kirjanpitolainsäädännön perusteella laaditun konsolidoidun vuositilinpäätöksen perusteella.
3. Jos valvottava yhteisö ei ole osa valvottavaa ryhmittymää, varojen kokonaisarvo on määritettävä yksittäisen vuoden lopun vakavaraisuutta koskevan raportoinnin perusteella sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.
4. Jos varojen kokonaisarvoa ei voida määrittää 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella, varojen kokonaisarvo on määritettävä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 nojalla unionissa sovellettavien IFRS-tilinpäätösstandardien mukaisesti laaditun viimeisimmän tarkastetun vuositilinpäätöksen perusteella, ja jos tällainen vuositilinpäätös ei ole saatavilla, sovellettavan kansallisen kirjanpitolainsäädännön perusteella laaditun vuositilinpäätöksen perusteella.
5. Jos valvottava yhteisö on osallistumattomaan jäsenvaltion sijoittautuneen luottolaitoksen sivuliike, sen varojen kokonaisarvo on määritettävä Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 25/2009 (EKP/2008/32) ⁽²⁾ nojalla raportoitujen tilastotietojen mukaisesti.

52 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään, onko valvottava yhteisö merkittävä kokoperusteen mukaan erityisissä tai poikkeuksellisissa olosuhteissa

1. Jos vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön olosuhteissa on tapahtunut sellainen poikkeuksellinen ja merkittävä muutos, jolla on merkitystä ratkaistaessa, täytyykö kokoperuste, asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tutkittava, täytyykö kokokynnys edelleen.

Jos tällainen muutos tapahtuu merkittävän valvottavan yhteisön osalta, EKP:n on tarkasteltava uudelleen, täytyykö kokokynnys edelleen.

Sellaisia poikkeuksellisia ja merkittäviä muutoksia olosuhteissa, joilla on merkitystä tutkittaessa, täytyykö kokoperuste edelleen, ovat kaikki seuraavat: a) kahden tai useamman luottolaitoksen sulautuminen, b) merkittävän liiketoimintayksikön myynti tai siirto, c) osakkeiden siirto sellaisessa luottolaitoksessa, joka ei enää kuulu valvottavaan ryhmittymään, johon se kuului ennen myyntiä, d) lopullinen päätös valvottavan yhteisön (tai ryhmittymän) toiminnan asianmukaisesta lopettamisesta ja e) tosiseikoiltaan vastaavat tilanteet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 25/2009, annettu 19 päivänä joulukuuta 2008, rahalaitossektorin taseesta (EKP/2008/32) (EUVL L 15, 20.1.2009, s. 14).

2. Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön ja, kun kyseessä on vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

Merkittävän valvottavan yhteisön ja, jos kyseessä on merkittävä valvottava ryhmittymä, valvottavan yhteisön korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa on ilmoitettava EKP:lle kaikista 1 kohdassa tarkoitetuista muutoksista.

3. Edellä 47 artiklan 1–3 kohdan kolmen vuoden säännöstä poiketen EKP:n on päätettävä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan, ovatko asianomaiset valvottavat yhteisöt merkittäviä vai vähemmän merkittäviä ja mistä päivä-määrästä EKP tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat valvontaa, jos kyseessä ovat poikkeukselliset olosuhteet, mukaan lukien 1 kohdassa tarkoitettujen olosuhteet.

53 artikla

Konsolidoitujen yritysten ryhmittymät

1. Kun määritetään merkittävyyttä kokoperusteen mukaan, konsolidoitujen yritysten valvottavan ryhmittymän muodostavat yritykset, jotka on konsolidoitava vakavaraisuuden valvontaa varten unionin lainsäädännön mukaisesti.

2. Kun määritetään merkittävyyttä kokoperusteen mukaan, konsolidoitujen yritysten valvottava ryhmittymä sisältää tytäryritykset ja sivuliikkeet osallistumattomissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa.

54 artikla

Konsolidointimenetelmä

Konsolidointimenetelmänä on konsolisointimenetelmä, joka sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisesti vakavaraisuuden valvontaa varten.

55 artikla

Varojen kokonaisarvon laskentamenetelmä

Kun määritetään luottolaitoksen merkittävyyttä kokoperusteen mukaan, 'varojen kokonaisarvo' vastaa taseen riviä 'vastavaa yhteensä' taseessa, joka on laadittu unionin lainsäädännön mukaisesti vakavaraisuuden valvontaa varten.

4 OSASTO

MERKITTÄVYYDEN MÄÄRITTÄMINEN UNIONIN TAI JONKIN OSALLISTUVAN JÄSENVALTION TALOUDELLE KOITUVAN MERKITYKSEN PERUSTEELLA

56 artikla

Kansallisen taloudellisen merkityksen kynnys

Johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä, jonka emoyritys on sijoittautunut johonkin osallistuvaan jäsenvaltioon, on määritettävä merkittäväksi sillä perusteella, mikä on sen merkitys asianomaisen osallistuvan jäsenvaltion taloudelle, jos

$$A : B \geq 0,2 \text{ (kansallisen taloudellisen merkityksen kynnys)}$$

ja

$$A \geq 5 \text{ miljardia euroa}$$

kun

A: on 51–55 artiklan mukaisesti tietyllä kalenterivuodelle määritetty varojen kokonaisarvo ja

B: on bruttokansantuote markkinahintaan siten kuin se määritetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 549/2013⁽¹⁾ (EKT 2010) liitteessä A olevassa 8.89 kohdassa ja Eurostat julkaisee sen tietyltä kalenterivuodelta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 549/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä Euroopan unionissa (EUVL L 174, 26.6.2013, s. 1).

57 artikla

Perusteet, joiden mukaan merkittävyys määritetään unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksen perusteella

1. EKP:n on otettava huomioon seuraavat perusteet erityisesti silloin, kun se arvioi, onko valvottava yhteisö tai valvottava ryhmittymä merkittävä unionin tai jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle muista kuin 56 artiklassa esitetyistä syistä:
 - a) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän merkitys tietyille talouden sektoreille unionissa tai jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa;
 - b) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän keskinäiset yhteydet unionin tai osallistuvan jäsenvaltion talouden kanssa;
 - c) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän korvattavuus sekä markkinaosallistujana että asiakaspalvelun tarjoajana;
 - d) valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän liiketoiminnan, rakenteen ja toiminnan monimutkaisuus.
2. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

58 artikla

Merkittävyyden määrittäminen jonkin osallistuvan jäsenvaltion taloudelle koituvan merkityksen perusteella kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä

1. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi ilmoittaa EKP:lle, että se pitää valvottavaa yhteisöä kotimaansa talouden kannalta merkittävänä.
2. EKP:n on arvioitava kansallisen toimivaltaisen viranomaisen ilmoitusta 57 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaan.
3. Vastaavasti on sovellettava 57 artiklaa.

5 OSASTO

MERKITTÄVYYDEN MÄÄRITTÄMINEN RAJAT YLITTÄVÄN TOIMINNAN MERKITYKSEN PERUSTEELLA

59 artikla

Perusteet, joiden mukaan merkittävyys määritetään valvottavan ryhmittymän rajat ylittävän toiminnan merkityksen perusteella

1. EKP voi pitää valvottavaa ryhmittymää merkittävänä sen rajat ylittävän toiminnan perusteella vain jos valvottavan ryhmittymän emoyritys on perustanut tytäryrityksiä, jotka ovat itse luottolaitoksia, useampaan kuin yhteen osallistuvaan jäsenvaltioon.
2. EKP voi pitää valvottavaa ryhmittymää merkittävänä sen rajat ylittävän toiminnan perusteella vain jos sen varojen kokonaisarvo ylittää 5 miljardia euroa ja
 - a) sen rajat ylittävien varojen osuus sen kokonaisvaroista on yli 20 prosenttia; tai
 - b) sen rajat ylittävien velkojen osuus sen kokonaisveloista on yli 20 prosenttia.
3. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

60 artikla

Rajat ylittävät varat ja velat

1. 'Rajat ylittävillä varoilla' tarkoitetaan valvottavan ryhmittymän yhteydessä kokonaisvarojen osuutta, jonka vastapuolena on luottolaitos tai jokin muu juridinen tai luonnollinen henkilö, joka sijaitsee muussa osallistuvassa jäsenvaltiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen valvottavan ryhmittymän emoyrityksellä on päätoimipaikka.
2. 'Rajat ylittävillä veloilla' tarkoitetaan valvottavan ryhmittymän yhteydessä kokonaisvelkojen osuutta, jonka vastapuolena on luottolaitos tai jokin muu juridinen tai luonnollinen henkilö, joka sijaitsee muussa osallistuvassa jäsenvaltiossa kuin jäsenvaltiossa, jossa asianomaisen valvottavan ryhmittymän emoyrityksellä on päätoimipaikka.

6 OSASTO

MERKITYKSEN MÄÄRITTÄMINEN EVM:STÄ MAKSETTAVAA JULKISTA RAHOITUSTUKEA KOSKEVAN PYYNNÖN TAI TÄLLÄISEN TUEN VASTAANOTTAMISEN PERUSTEELLA

61 artikla

EVM:stä maksettavaa suoraa julkista rahoitustukea koskeva pyyntö tai tällaisen tuen vastaanottaminen

1. Suoraa julkista rahoitustukea valvottavalle yhteisölle pyydetään, jos EVM:n jäsen esittää kyseiselle yhteisölle myönnettävää EVM:n rahoitustukea koskevan pyynnön EVM:n johtokunnan Euroopan vakaushäiriömekanismista tehdyn sopimuksen 19 artiklan nojalla luottolaitoksen suorasta pääomittamisesta tekemän päätöksen mukaisesti ja päätöksessä hyväksytyjen instrumenttien avulla.
2. Luottolaitos vastaanottaa suoraa julkista rahoitustukea, kun luottolaitos on saanut rahoitustukea päätöksen nojalla ja 1 kohdassa mainittujen instrumenttien avulla.

62 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten velvollisuus ilmoittaa EKP:lle mahdollisesta vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön esittämästä julkista rahoitustukea koskevasta pyynnöstä tai tällaisen tuen vastaanottamisesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle heti kun se saa tiedon vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön mahdollisesta kansallisella tasolla välillisesti EVM:stä ja/tai EVM:stä myönnettävän julkisen rahoitustuen tarpeesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 96 artiklassa säädettyä velvollisuutta ilmoittaa EKP:lle vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteen heikkenemisestä.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arviointinsa vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteesta EKP:n harkittavaksi ennen kuin se toimittaa sen EVM:lle, asianmukaisesti perusteltuja kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta.

63 artikla

Suoran valvonnan alkaminen ja päättyminen

1. Valvottava yhteisö, jonka osalta pyydetään suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä tai joka on vastaanottanut suoraa julkista rahoitustukea EVM:stä, on määritettävä merkittävaksi valvottavaksi yhteisöksi siitä päivästä, jona suoraa julkista rahoitustukea pyydettiin sen puolesta.
2. Päivämäärä, jona EKP:n on otettava yhteisö suoraan valvontaansa, on määritettävä EKP:n päätöksessä 2 osaston mukaisesti.
3. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

64 artikla

Soveltamisala

Jos suoraa julkista rahoitustukea pyydetään valvottavaan ryhmittymään kuuluvan valvottavan yhteisön osalta, kaikki kyseiseen valvottavaan ryhmittymään kuuluvat valvottavat yhteisöt on määritettävä merkittäviksi.

7 OSASTO

MERKITTÄVYYDEN MÄÄRITTÄMINEN SILLÄ PERUSTEELLA, ETTÄ VALVOTTAVA YHTEISÖ ON YKSI KOLMESTA MERKITTÄVIMMÄSTÄ LUOTTOLAITOKSESTA JOSAIN OSALLISTUVASSA JÄSENVALTIOSSA

65 artikla

Perusteet, joiden mukaan määritetään kolme merkittävintä luottolaitosta jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa

1. Luottolaitos tai valvottava ryhmittymä on määritettävä merkittävaksi, jos se on yksi kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavista ryhmittymistä jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa.
2. Kolmen merkittävimmän luottolaitoksen tai valvottavan ryhmittymän määrittämiseksi jossakin osallistuvassa jäsenvaltiossa EKP:n ja asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvottavan yhteisön ja valvottavan ryhmittymän koko, siten kuin se on määritetty 50–55 artiklan mukaisesti.

66 artikla

Uudelleentarkasteluprosessi

1. EKP:n on vahvistettava kunkin kalenterivuoden lokakuun 1 päivään mennessä jokaisen osallistuvan jäsenvaltion osalta, pitäisikö kolme luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää, joiden emoyritys on sijoittautunut tällaiseen osallistuvaan jäsenvaltioon, luokitella merkittäviksi valvottaviksi yhteisöiksi.

2. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:n pyynnöstä sille kolme merkittävintä luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää, jotka ovat sijoittautuneet niiden osallistuviin jäsenvaltioihin kyseisen kalenterivuoden lokakuun 1 päivään mennessä. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä kolme merkittävintä luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää 50–55 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

3. Asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kustakin kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä osallistuvissa jäsenvaltioissa EKP:lle kertomus, josta ilmenevät valvontahistoria ja riskiprofiili kussakin tapauksessa, ellei luottolaitosta tai valvottavaa ryhmittymää ole jo määritetty merkittäväksi.

EKP:n on suoritettava oma arviointinsa 2 kohdassa tarkoitetut tiedot saatuaan. EKP voi tätä tarkoitusta varten pyytää asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista toimittamaan kaikki merkitykselliset tiedot.

4. Jos tietyn vuoden lokakuun 1 päivänä yhtä tai useampaa kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä jossain osallistuvassa jäsenvaltiossa ei määritetä merkittäviksi valvottaviksi yhteisöiksi, EKP:n on tehtävä 2 osaston mukaisesti päätös mistä tahansa näistä kolmesta merkittävimmästä luottolaitoksesta tai valvottavasta ryhmittymästä, joita ei määritetä merkittäviksi.

5. Vastaavasti on sovellettava 52 artiklan 3 kohtaa.

8 OSASTO

EKP:N PÄÄTÖS VALVOA SUORAAN VÄHEMMÄN MERKITTÄVIÄ VALVOTTAVIA YHTEISÖJÄ YVM-ASETUKSEN 6 ARTIKLAN 5 KOHDAN b ALAKOHDAN NOJALLA

67 artikla

YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla tehtävän EKP:n päätöksen edellytykset

1. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla EKP:n päätöksellä milloin tahansa päättää valvoa suoraan vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää, jos tämä on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

2. Ennen kuin EKP tekee 1 kohdassa tarkoitetun EKP:n päätöksen, sen on otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:

- a) onko vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä lähellä täyttää jonkin YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan perusteista;
- b) vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän keskinäiset yhteydet muiden luottolaitosten kanssa;
- c) onko kyseinen vähemmän merkittävä valvottava yhteisö sellaisen valvottavan yhteisön tytäryritys, jolla on päätoimipaikka osallistumattomassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa ja joka on perustanut osallistuviin jäsenvaltioihin yhden tai useamman tytäryrityksen, jotka ovat myös luottolaitoksia, tai yhden tai useamman sivuliikkeen, joista yksi tai useampi on merkittävä;
- d) se, että kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut EKP:n ohjeita;
- e) se, että kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole toteuttanut YVM-asetuksen 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimia;
- f) se, että vähemmän merkittävä valvottava yhteisö on pyytänyt tai saanut välillistä julkista rahoitustukea ERVV:stä tai EVM:stä.

68 artikla

Menettely, jonka mukaisesti valmistellaan YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu EKP:n päätös kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä

1. EKP:n on kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä arvioitava, onko tarpeen käyttää suoraa valvontaa YVM-asetuksen mukaisesti vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön tai vähemmän merkittävään valvottavaan ryhmittymään korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnössä on a) määritettävä vähemmän merkittävä valvottava yhteisö tai vähemmän merkittävä valvottava ryhmittymä, joka EKP:n pitäisi kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mielestä ottaa suoraan valvontaansa, ja b) todettava, miksi vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyyntöön on liitettävä kertomus, josta ilmenevät asianomaisen vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontahistoria ja riskiprofiili.
4. Jos EKP ei suostu kansallisen toimivaltaisen viranomaisen pyyntöön, sen on kuultava kyseistä kansallista toimivaltaista viranomaista ennen lopullista arviointiaan siitä, onko vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
5. Jos EKP päättää, että vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, sen on tehtävä EKP:n päätös 2 osaston mukaisesti.

69 artikla

Menettely, jonka mukaisesti EKP valmistelee omasta aloitteestaan EKP:n päätöksiä YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan b alakohdan nojalla

1. EKP voi kehottaa kansallista toimivaltaista viranomaista toimittamaan raportin, josta ilmenevät vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvontahistoria ja riskiprofiili. EKP:n on yksilöitävä päivämäärä, johon mennessä tämä kertomus on toimitettava sille.
2. EKP:n on kuultava kyseistä kansallista toimivaltaista viranomaista ennen lopullista arviointiaan siitä, onko vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän valvonta EKP:n toimesta tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
3. Jos EKP katsoo, että vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tai vähemmän merkittävän valvottavan ryhmittymän suora valvonta EKP:n toimesta on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi, sen on tehtävä EKP:n päätös 2 osaston mukaisesti.

9 OSASTO

ERITYISET OLOSUHTEET, JOIDEN VUOKSI SAATTAO OLLA PERUSTELTUA MÄÄRITTÄÄ VALVOTTAVA YHTEISÖ VÄHEMMÄN MERKITTÄVÄKSI, VAIKKA MERKITTÄVÄKSI MÄÄRITTÄMISEN PERUSTEET TÄYTTYVÄT

70 artikla

Erityiset olosuhteet, jotka johtavat merkittävän valvottavan yhteisön määrittämiseen vähemmän merkittäväksi

1. YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan toisessa ja viidennessä alakohdassa tarkoitettut erityiset olosuhteet (jäljempänä 'erityiset olosuhteet') ovat olemassa jos on spesifisiä ja tosiasiallisia olosuhteita, joiden vuoksi valvottavan yhteisön luokittelu merkittäväksi on epäasianmukaista, kun otetaan huomioon YVM-asetuksen tavoitteet ja periaatteet ja erityisesti tarve varmistaa korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukainen soveltaminen.

2. Käsitettä 'erityiset olosuhteet' on tulkittava suppeasti.

71 artikla

Erityisten olosuhteiden olemassaolon arviointi

1. Se, onko olemassa erityisiä olosuhteita, joiden vuoksi olisi perusteltua luokitella muutoin merkittävä valvottava yhteisö vähemmän merkittäväksi, on ratkaistava tapauskohtaisesti ja nimenomaan valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta eikä valvottavien yhteisöjen luokkien osalta.
2. Vastaavasti on sovellettava 40 artiklaa.
3. Vastaavasti on sovellettava 44–46 artiklaa sekä 48 ja 49 artiklaa. EKP toteaa EKP:n päätöksessä syyt, joiden vuoksi se on päättänyt erityisten olosuhteiden olevan olemassa.

72 artikla

Uudelleentarkastelu

1. EKP tarkastelee asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten avustuksella vähintään kerran vuodessa uudelleen, ovatko erityiset olosuhteet edelleen olemassa erityisten olosuhteiden perusteella vähemmän merkittäväksi määritetyn valvottavan yhteisön tai valvottavan ryhmittymän osalta.
2. Asianomaisen valvottavan yhteisön on toimitettava kaikki tiedot, joita EKP pyytää 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun suorittamiseksi.
3. Jos EKP katsoo, että erityisiä olosuhteita ei ole enää olemassa, se tekee EKP:n päätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle ja jossa todetaan, että se on määritetty merkittäväksi ja että erityisiä olosuhteita ei ole enää olemassa.
4. Vastaavasti on sovellettava IV osassa olevaa 2 osastoa.

V OSA

YHTEISET MENETTELYT

1 OSASTO

YHTEISTYÖ, JOKA LIITTYY LUOTTOLAITOKSEN LIIKETOIMINNAN ALOITTAMISTA KOSKEVAN TOIMILUVAN HAKEMISEEN

73 artikla

Ilmoittaminen EKP:lle luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskevasta toimilupahakemuksesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka vastaanottaa toimilupahakemuksen, joka koskee luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista osallistuvassa jäsenvaltiossa, on ilmoitettava EKP:lle tällaisen hakemuksen vastaanottamisesta 15 työpäivän kuluessa.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle myös määräaika, jonka kuluessa hakemuksesta on tehtävä päätös ja annettava se tiedoksi hakijalle sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
3. Jos hakemus ei ole täydellinen, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on pyydettävä joko omasta aloitteestaan tai EKP:n kehotuksesta hakijaa toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki tällaiset vastaanottamansa lisätiedot EKP:lle 15 työpäivän kuluessa niiden vastaanottamisesta.

74 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimittama hakemusten arviointi

Kansallinen toimivaltainen viranomainen, jolle hakemus toimitetaan, arvioi, täyttääkö hakija kaikki toimilupaedellytykset, jotka on vahvistettu kansallisen toimivaltaisen viranomaisen jäsenvaltion asiaa koskevassa kansallisessa lainsäädännössä.

75 artikla

Hakemuksen hylkäämistä koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päätökset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on hylättävä hakemukset, jotka eivät täytä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetettuja toimilupaedellytyksiä, ja toimitettava jäljennös päätöksestään EKP:lle.

76 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista koskevat toimilupapäätöksen luonnokset

1. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo hakemuksen täyttävän kaikki sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut toimilupaedellytykset, se laatii päätösluonnoksen, jossa se ehdottaa, että EKP myöntää hakijalle toimiluvan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen (jäljempänä 'toimilupapäätöksen luonnos').
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toimilupapäätöksen luonnos annetaan tiedoksi EKP:lle ja hakijalle viimeistään 20 työpäivää ennen kuin sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetty pisin mahdollinen arviointijakso päättyy.
3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen saa ehdottaa suositusten, ehtojen ja/tai rajoitusten liittämistä toimilupapäätöksen luonnokseen kansallisen lainsäädännön ja unionin lainsäädännön mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa kansallinen toimivaltainen viranomainen on vastuussa ehtojen ja/tai rajoitusten noudattamisen arvioimisesta.

77 artikla

EKP:n suorittama hakemusten arviointi ja hakijoiden kuuleminen

1. EKP:n on arvioitava hakemusta sovellettavassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen toimilupaedellytysten perusteella. Jos EKP katsoo, etteivät edellytykset täyty, sen on annettava hakijalle tilaisuus lausua 31 artiklan mukaisesti kirjallisesti tosiseikoista ja väitteistä, joilla on merkitystä arvioinnin kannalta.
2. Jos kokouksen järjestämistä pidetään tarpeellisenä ja kaikissa muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa EKP voi jatkaa hakemuksen ratkaisemista koskevaa enimmäismääräaikaa YVM-asetuksen 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Määräajan jatkamisesta on ilmoitettava hakijalle tämän asetuksen 35 artiklan mukaisesti.

78 artikla

EKP:n toimilupapäätökset

1. EKP:n on tehtävä päätös kansalliselta toimivaltaiselta viranomaiselta saamastaan toimilupapäätöksen luonnoksesta 10 työpäivän kuluessa, ellei 77 artiklan 2 kohdan nojalla ole tehty päätöstä enimmäismääräajan jatkamisesta. Se voi puoltaa toimilupapäätöksen luonnosta ja siten suostua toimiluvan myöntämiseen tai vastustaa toimilupapäätöksen luonnosta.
2. EKP:n on perustettava päätöksensä hakemusta koskevaan arviointiinsa, toimilupapäätöksen luonnokseen ja hakijan 77 artiklan nojalla mahdollisesti esittämiin kommentteihin.
3. Jos EKP ei tee päätöstä 1 kohdassa mainitussa määräajassa, kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valmisteleman toimilupapäätöksen luonnoksen on katsottava tulleen hyväksytyksi.
4. EKP:n on tehtävä päätös toimiluvan myöntämisestä, jos hakija täyttää kaikki toimilupaedellytykset sovellettavan unionin lainsäädännön ja sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti, johon hakija on sijoittautunut.
5. Toimiluvan myöntämisestä tehtävän päätöksen on katettava hakijan toiminta luottolaitoksena siten kuin siitä säädetään sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä ja sitä on sovellettava siten, että ei rajoiteta minkään muiden kansallisen lainsäädännön mukaisten toimilupavaatimusten soveltamista muuhun kuin talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamista suurelta yleisöltä ja luottojen myöntämistä omaan lukuun koskevaan liiketoimintaan.

79 artikla

Toimiluvan raukeamista koskeva menettely

Toimilupa raukeaa direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan a kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, jos sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle yksittäistapauksista, joissa toimilupa raukeaa. EKP:n on tämän jälkeen julkistettava toimiluvan raukeaminen asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ilmoitettuaan asiasta kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja asianomaiselle valvottavalle yhteisölle.

2 OSASTO

YHTEISTYÖ TOIMILUVAN PERUUTTAMISEN YHTEYDESSÄ

80 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ehdotus toimiluvan peruuttamisesta

1. Jos asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo, että luottolaitoksen toimilupa pitäisi peruuttaa kokonaan tai osittain sovellettavan unionin lainsäädännön tai kansallisen lainsäädännön perusteella, mukaan lukien toimiluvan peruuttaminen luottolaitoksen pyynnöstä, sen on toimitettava EKP:lle päätösluonnos, jossa ehdotetaan toimiluvan peruuttamista (jäljempänä 'peruutuspäätösluonnos'), ja kaikki merkitykselliset peruuttamista puoltavat asiakirjat.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on sovitettava toimintansa yhteen luottolaitosten kriisinratkaisuihin toimivaltaisen kansallisen viranomaisen (jäljempänä 'kansallinen kriisinratkaisuviranomainen') kanssa kaikkien sellaisten peruuttamispäätöksen luonnosten osalta, jotka ovat kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kannalta relevantteja.

81 artikla

EKP:n arviointi peruutuspäätöksen luonnoksesta

1. EKP:n on arvioitava peruutuspäätösluonnos ilman aiheutonta viivästystä. Sen on erityisesti otettava huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen esittämät kiireellisyyttä koskevat perustelut.
2. Oikeutta tulla kuulluksi sovelletaan siten kuin 31 artiklassa säädetään.

82 artikla

Arviointi EKP:n omasta aloitteesta ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen

1. Jos EKP saa tietoonsa seikkoja, jotka saattavat edellyttää toimiluvan peruuttamista, sen on arvioitava omasta aloitteestaan, pitäisikö toimilupa peruuttaa sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti.
2. EKP voi kuulla asianomaisia kansallisia toimivaltaisia viranomaisia milloin hyvänsä. Jos EKP aikoo peruuttaa toimiluvan, sen on kuultava sen jäsenvaltion kansallista toimivaltaista viranomaista, johon luottolaitos on sijoittautunut, viimeistään 25 työpäivää ennen suunnittelemaansa päätöksentekopäivää. Kuulemista koskevaa määräaikaa voidaan lyhentää viiteen työpäivään asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa.
3. Jos EKP aikoo peruuttaa toimiluvan, sen on ilmoitettava asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille kaikista luottolaitoksen esittämistä lausumista. Luottolaitoksen oikeutta tulla kuulluksi sovelletaan siten kuin 31 artiklassa säädetään.
4. EKP:n on YVM-asetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti sovitettava yhteen toimintansa kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa toimiluvan peruuttamista koskevan ehdotuksen osalta. EKP:n on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asiasta välittömästi sen jälkeen, kun se on aloittanut yhteydenpidon kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa.

83 artikla

EKP:n päätös toimiluvan peruuttamisesta

1. EKP:n on tehtävä päätös toimiluvan peruuttamisesta ilman aiheutonta viivästystä. Se voi näin menetellessään hyväksyä tai hylätä asianomaisen peruuttamispäätösluonnoksen.
2. EKP:n on otettava päätöstä tehdessään huomioon kaikki seuraavat seikat: a) arviointinsa olosuhteista, joiden vuoksi peruuttaminen on perusteltua; b) kansallisen toimivaltaisen viranomaisen peruuttamispäätösluonnoksen, jos sellainen on laadittu; c) asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kuulemisen, ja jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei ole kansallinen kriisinratkaisuviranomainen, kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen (jäljempänä yhdessä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa 'kansalliset viranomaiset') kuulemisen; d) kaikki luottolaitoksen 81 artiklan 2 kohdan ja 82 artiklan 3 kohdan nojalla esittämät lausumat.
3. EKP:n on myös tehtävä päätös 84 artiklassa kuvatuissa tapauksissa, jos asianomainen kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei vastusta luvan peruuttamista tai EKP toteaa, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusmarkkinoiden vakauden ylläpitämiseksi tarpeellisia asianmukaisia toimia.

84 artikla

Menettely silloin, kun kansallisten viranomaisten on toteutettava mahdollisia kriisinratkaisutoimia

1. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ilmoittaa vastustavansa EKP:n aikomusta peruuttaa toimilupa, EKP:n ja kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on sovittava määräajasta, jonka aikana EKP:n on pidätyttävä etenemästä toimiluvan peruuttamisessa. EKP:n on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi, kun se on aloittanut yhteydenpidon kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tämän sopimuksen tekemiseksi.

2. Sovitun määräajan päätyttyä EKP:n on arvioitava, ottaen huomioon mahdollinen edistyminen, aikooko se edetä toimiluvan peruuttamisessa vai pidentää sovittua määräaika YVM-asetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti. EKP:n on kuultava sekä asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista että kansallista kriisinratkaisuviranomaista, jos tämä on jokin muu kuin kansallinen toimivaltainen viranomainen. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle näiden viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä ja peruuttamisen seurauksia koskevasta arvioinnistaan.

3. Jos kansallinen kriisinratkaisuviranomainen ei vastusta toimiluvan peruuttamista tai EKP toteaa, että kansalliset viranomaiset eivät ole panneet täytäntöön rahoitusmarkkinoiden vakauden ylläpitämiseksi tarpeellisia asianmukaisia toimia, on sovellettava 83 artiklaa.

3 OSASTO

YHTEISTYÖ MÄÄRÄOSUUKSIEN HANKINTOJEN YHTEYDESSÄ

85 artikla

Ilmoittaminen kansallisille toimivaltaisille viranomaisille määräosuuden hankkimisesta

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, joka on vastaanottanut ilmoituksen aikomuksesta hankkia määräosuus kyseiseen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneesta luottolaitoksesta, on ilmoitettava EKP:lle tällaisesta ilmoituksesta viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on antanut vastaanottamista koskevan ilmoituksen direktiivin 2013/36/EU 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle, jos sen on keskeytettävä arviointijakso lisätietopyynnön vuoksi. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä kaikki tällaiset lisätiedot EKP:lle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on saanut ne kansalliselta toimivaltaiselta viranomaiselta.

3. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava EKP:lle päivämäärä, johon mennessä päätös määräosuuden hankkimisen vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä on annettava tiedoksi hakijalle asianomaisten kansallisen lainsäädännön mukaan.

86 artikla

Mahdollisten hankintojen arviointi

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen, jolle on ilmoitettu määräosuuden hankkimista koskevasta aikomuksesta, on arvioitava, onko aiottu hankinta kaikkien unionin lainsäädännössä ja asianomaisessa kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen edellytysten mukaista. Tämän arvioinnin jälkeen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on laadittava EKP:tä varten päätösluonnos hankinnan vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä.

2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätösluonnos hankinnan vastustamisesta tai vastustamatta jättämisestä EKP:lle viimeistään 15 työpäivää ennen sovellettavassa unionin lainsäädännössä määritellyn arviointijakson päättymistä.

87 artikla

EKP:n päätös hankinnasta

EKP:n on päätettävä ehdotetusta hankinnasta ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätösluonnoksesta tekemänsä arvioinnin perusteella vastustaako se hankintaa. Oikeutta tulla kuulluksi on sovellettava 31 artiklassa säädetyllä tavalla.

4 OSASTO

YHTEISISTÄ MENETTELYISTÄ TEHTYJEN PÄÄTÖSTEN ANTAMINEN TIEDOKSI

88 artikla

Päätösten tiedoksiantomenettelyt

1. EKP antaa seuraavat päätökset ilman aiheutonta viivästystä osapuolille tiedoksi 35 artiklan mukaisesti:

a) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta;

b) EKP:n päätöksen määräosuuden hankkimisesta luottolaitoksesta.

2. EKP antaa seuraavat päätökset ilman aiheetonta viivästystä tiedoksi kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle:
 - a) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimilupaa koskevasta hakemuksesta;
 - b) EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta;
 - c) EKP:n päätöksen määräosuuden hankkimisesta luottolaitoksesta.
3. Kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa seuraavat päätökset tiedoksi toimiluvan hakijalle:
 - a) toimilupapäätösluonnoksen;
 - b) kansallisen toimivaltaisen viranomaisen päätöksen toimilupahakemuksen hylkäämisestä, jos hakija ei täytä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä asetettuja toimiluvan myöntämisedellytyksiä;
 - c) EKP:n päätöksen vastustaa a alakohdassa tarkoitettua toimilupapäätösluonnosta;
 - d) EKP:n toimilupapäätöksen.
4. Kansallinen toimivaltainen viranomainen antaa EKP:n päätöksen luottolaitoksen toimiluvan peruuttamisesta tiedoksi asianomaiselle kansalliselle kriisiratkaisuviranomaiselle.
5. EKP:n on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle (EPV) jokaisesta EKP:n päätöksestä, jolla myönnetään tai peruutetaan luottolaitoksen toimilupa, samoin kuin tällaisen toimiluvan raukeamisesta. EKP:n on näin menetellessään yksilöitävä toimiluvan peruuttamista koskevien päätösten ja toimiluvan raukeamisen syyt.

VI OSA

MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONTAA KOSKEVAT MENETTELYT

1 OSASTO

MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONTA JA KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN ANTAMA APU

89 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta

EKP:n on valvottava merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan II osassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti, erityisesti yhteisten valvontaryhmien tehtävien ja kokoonpanon osalta.

90 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten asema EKP:n apuna

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on avustettava EKP:tä sen tehtävien hoitamisessa YVM-asetuksessa ja tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin ja hoidettava erityisesti kaikki seuraavat tehtävät:
 - a) toimitettava EKP:lle osallistuvaan jäsenvaltioonsa sijoittautuneita merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat päätösluonnokset 91 artiklan mukaisesti;
 - b) avustettava EKP:tä valmistelemalla toimia, jotka liittyvät EKP:lle YVM-asetuksella annettujen tehtävien hoitamiseen, ja panemalla niitä täytäntöön, mukaan lukien avustaminen tarkastustoiminnassa ja merkittävien valvottavien yhteisöjen tilanteen päivittäisessä arvioinnissa;
 - c) avustettava EKP:tä sen päätösten täytäntöönpanossa käyttämällä tarvittaessa YVM-asetuksen 9 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on EKP:tä avustaessaan noudatettava merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevia EKP:n ohjeita.

91 artikla

Päätösluonnokset, joita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on laadittava EKP:n tarkastelua varten

1. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti pyytää kansallista toimivaltaista viranomaista laatimaan EKP:n tarkastelua varten päätösluonnoksen YVM-asetuksen 4 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta.

Pyynnössä on määriteltävä määräaika, jonka kuluessa päätösluonnos on toimitettava EKP:lle.

2. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi toimittaa merkittävää valvottavaa yhteisöä koskevan päätösluonnoksen EKP:lle tarkastelua varten myös omasta aloitteestaan yhteisen valvontaryhmän välityksellä.

92 artikla

Tietojenvaihto

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivästystä vaihdettava tietoja, jotka liittyvät merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, jos on vakavia viitteitä siitä, että kyseisten merkittävien valvottavien yhteisöjen ei enää voida luottaa täyttävän velvoitteitaan velkojiaan kohtaan ja että ne eivät varsinkaan enää kykene tarjoamaan vakuutta varoille, jotka niiden tallettajat ovat niille uskoneet, ja jos on vakavia viitteitä olosuhteista, jotka saattaisivat johtaa siihen, että asianomainen luottolaitoksen todetaan olevan kykenemätön maksamaan talletuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohdan i alakohdassa tarkoitettulla tavalla. EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on meneteltävä näin ennen tällaiseen toteamukseen liittyvän päätöksen tekemistä.

2 OSASTO

LUOTTOLAITOSTEN HALLINNOSTA VASTAAVIA HENKILÖITÄ KOSKEVIEN ASIANMUKAISTEN JA SOVELTUVIEN VAATIMUSTEN TÄYTTÄMINEN

93 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen hallintoelinten jäsenten soveltuvuuden arvioiminen

1. Jotta varmistettaisiin, että laitoksilla on käytössään vahvat hallintojärjestelyt, merkittävän valvottavan yhteisön on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa johto- ja valvontatehtävissä toimivien ylimpien hallintoelintensä jäsenten (jäljempänä 'johto') muutoksista, mukaan lukien johdon virkakauden jatkaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön sekä V osan soveltamista. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle kaikista tällaisista muutoksista ilman aiheutonta viivästystä ja ilmoitettava sille määräaika, jonka kuluessa päätös on tehtävä ja annettava tiedoksi asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. EKP:llä on oltava valvontavaltuudet, joita toimivaltaisilla viranomaisilla on asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön perusteella, jotta se voi arvioida merkittävien valvottavien yhteisöjen johdon soveltuvuuden.

94 artikla

Johdon soveltuvuuden jatkuva uudelleentarkastelu

1. Merkittävän valvottavan yhteisön on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista uusista seikoista, jotka saattavat vaikuttaa alun perin tehtyyn soveltuvuusarviointiin, tai kaikista muista asioista, jotka saattaisivat vaikuttaa johdon soveltuvuuteen, ilman aiheutonta viivästystä heti kun nämä seikat tai kysymykset ovat valvottavan yhteisön tai asianomaisen johtajan tiedossa. Asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle tällaiset uudet seikat tai kysymykset ilman aiheutonta viivästystä.

2. EKP voi aloittaa uuden arvioinnin 1 kohdassa tarkoitettujen uusien seikkojen tai kysymysten perusteella tai saadaan tietoonsa mitä tahansa seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa asianomaisesta johtajasta alun perin tehtyyn arviointiin, tai mitä tahansa muita asioita, jotka saattaisivat vaikuttaa johtajan soveltuvuuteen. EKP:n on tämän jälkeen päätettävä, mikä on asianmukainen toimenpide asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön perusteella, ja ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tästä toimenpiteestä ilman aiheutonta viivästystä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5).

3 OSASTO

MUUT MENETTELYT, JOITA MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN ON NOUDATETTAVA

95 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen pyynnöt, ilmoitukset tai hakemukset

1. Merkittävän valvottavan yhteisön on osoitettava EKP:lle kaikki pyyntönsä, ilmoituksensa tai hakemuksensa, jotka liittyvät EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisesti V osassa säädettyjen erityisten menettelyjen soveltamista ja yhteisön tavanomaista yhteydenpitoa oman kansallisen toimivaltaisen viranomaisensa kanssa.
2. EKP:n on toimitettava tällainen pyyntö, ilmoitus tai hakemus asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ja se voi pyytää kansallista toimivaltaista viranomaista valmistelemaan päätösluonnoksen 91 artiklan mukaisesti.
3. Jos alun perin esitetyn pyynnön, ilmoituksen tai hakemuksen perusteella annettuun lupaan nähden tehdään huomattavia muutoksia, merkittävän valvottavan yhteisön on tehtävä uusi pyyntö, ilmoitus tai hakemus EKP:lle 1 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

VII OSA

VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN VALVONTAA KOSKEVAT MENETTELYT

1 OSASTO

KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN ILMOITUKSET EKP:LLE OLENNAISISTA KANSALLISEN TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN VALVONTAMENETTELYISTÄ JA OLENNAISISTA VALVONTAPÄÄTÖSLUONNOKSISTA

96 artikla

Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön rahoitustilanteen heikentyminen

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EKP:lle, jos minkä tahansa vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tilanne heikkenee nopeasti ja merkittävästi, erityisesti silloin jos tällainen heikkeneminen voisi johtaa suoran tai epäsuoran rahoitustuen hakemiseen EVM:stä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 62 artiklan soveltamista.

97 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus EKP:lle olennaisista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyistä

1. Jotta EKP kykenee valvomaan järjestelmän toimintaa siten kuin siitä säädetään YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdassa, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskeviin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olennaisiin valvontamenettelyihin liittyvät tiedot. EKP:n on määriteltävä yleiset perusteet, joissa otetaan huomioon erityisesti asianomaisen vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön riskitilanne ja sen mahdollinen vaikutus kotimaiseen rahoitusjärjestelmään, jotta voidaan yksilöidä, mistä vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä on ilmoitettava mitään tietoja. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot etukäteen tai asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa samaan aikaan kun menettely aloitetaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olennaisia valvontamenettelyjä ovat seuraavat:
 - a) jäsenten erottaminen vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen johtoryhmistä ja erityistehtäviä hoitavien johtajien nimittäminen vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen johtoon; sekä
 - b) menettelyt, joilla on merkittävä vaikutus vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön.
3. EKP:n tämän artiklan mukaisesti vahvistamien tietovaatimusten lisäksi EKP voi milloin tahansa pyytää kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta tietoja vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevien tehtävien hoitamisesta.
4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tässä artiklassa vahvistettujen EKP:n tietovaatimusten lisäksi omasta aloitteestaan ilmoitettava EKP:lle kaikista muista kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyistä,
 - a) joita ne pitävät olennaisina, tai

b) jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti YVM:n maineeseen.

5. Jos EKP kehottaa kansallista toimivaltaista viranomaista tekemään lisäarvioinnin tietyistä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olennaisen valvontamenettelyn seikoista, pyynnössä on yksilöitävä kyseessä olevat seikat. EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että toisella osapuolella on riittävästi aikaa, jotta menettely ja YVM kokonaisuutena toimivat tehokkaasti.

98 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus EKP:lle olennaisista valvontapäätösluonnoksista

1. Jotta EKP kykenisi valvomaan järjestelmän toimintaa siten kuin siitä säädetään YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdassa, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 2 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävä valvontapäätösluonnos EKP:lle aina, kun päätösluonnos koskee sellaisia vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, joiden osalta EKP katsoo, että sille on ilmoitettava nämä tiedot niiden riskitilannetta ja mahdollista vaikutusta kotimaan rahoitusjärjestelmään koskevien EKP:n määrittelemien yleisten perusteiden mukaisesti.

2. Valvontapäätösluonnokset on toimitettava EKP:lle, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista, ennen kuin ne osoitetaan vähemmän merkittävälle valvottaville yhteisöille, jos nämä päätökset

a) liittyvät vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen hallitusten jäsenten erottamiseen ja erityistehtäviä hoitavien johtajien nimittämiseen; tai

b) niillä on merkittävä vaikutus vähemmän merkittävään valvottavaan yhteisöön.

3. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle 1 ja 2 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi kaikki muut valvontapäätösluonnokset,

a) joista ne haluavat kuulla EKP:n näkemyksen tai

b) jotka saattavat vaikuttaa kielteisesti YVM:n maineeseen.

4. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttävät päätösluonnokset, joita on tästä syystä pidettävä olennaisina valvontapäätösluonnoksina, EKP:lle vähintään 10 päivää ennen päätöksen suunniteltua hyväksymispäivää. EKP:n on esitettävä näkemyksensä päätösluonnoksesta kohtuullisessa ajassa ennen päätöksen suunniteltua hyväksymispäivää. Kiireellisissä tapauksissa asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen määrittää kohtuullisen ajanjakson, jonka sisällä 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttävä päätösluonnos on lähetettävä EKP:lle.

2 OSASTO

KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JÄLKIKÄTEISRAPORTTOINTI EKP:LLE VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN OSALTA

99 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten yleinen raportointivelvollisuus EKP:lle

1. Jotta EKP kykenisi valvomaan YVM:n toimintaa YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti, EKP voi vaatia, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset raportoivat säännöllisesti EKP:lle toteuttamista toimenpiteistä ja tehtävistä, joita niiden on suoritettava YVM-asetuksen 6 artiklan 6 kohdan nojalla. EKP:n on ilmoitettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille vuosittain vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ryhmistä ja vaadittavien tietojen luonteesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 jakson soveltamista.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vahvistetut vaatimukset eivät vaikuta EKP:n oikeuteen käyttää YVM-asetuksen 10–13 artiklassa mainittuja valtuuksia vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta.

100 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten EKP:lle toimittamien raporttien toimitustiheys ja laajuus

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EKP:lle vuosittain raportti vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä, vähemmän merkittävistä valvottavista ryhmittymistä ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen luokista EKP:n vaatimusten mukaisesti.

VIII OSA

MAKROTALouden VAKAUDEN VALVONNAN TEHTÄVIÄ JA VÄLINEITÄ KOSKEVA EKP:n, KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA KANSALLISTEN NIMETTYJEN VIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

1 OSASTO

MAKROTALouden VAKAUDEN VALVONNAN VÄLINEIDEN MÄÄRITELMÄ

101 artikla

Yleiset säännökset

1. Tätä osaa sovellettaessa makrotalouden vakauden valvonnan välineillä tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista välineistä:
 - a) direktiivin 2013/36/EU 130–142 artiklassa tarkoitettuja pääomapuskureita;
 - b) kotimaassa toimiluvan saaneita luottolaitoksia tai niiden alaryhmää koskevia asetuksen (EU) N:o 575/2013 458 artiklan nojalla toteutettuja toimenpiteitä;
 - c) mitä tahansa muita asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU tarkoitettuja toimenpiteitä, joilla pyritään ratkaisemaan systeemiin tai makrotalouden vakautteen kohdistuvia riskejä, ja jotka kansalliset nimetyt viranomaiset tai kansalliset toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat mainituissa säädöksissä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti ja unionin lainsäädännössä nimenomaisesti vahvistetuissa tapauksissa.
2. YVM-asetuksen 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut makrotalouden vakauden valvontaa koskevat menettelyt eivät ole tässä asetuksessa tarkoitettuja EKP:n tai kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valvontamenettelyjä, sanotun kuitenkin rajoittamatta YVM-asetuksen 22 artiklan soveltamista yksittäisille valvottaville yhteisöille osoitettuihin päätöksiin.

102 artikla

EKP:n soveltamat makrotalouden vakauden valvonnan välineet

EKP:n on sovellettava 101 artiklassa tarkoitettuja makrotalouden vakauden valvonnan välineitä tämän asetuksen ja YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jos direktiivissä säädetään makrotalouden vakauden valvonnan välineistä, sillä edellytyksellä että kyseinen direktiivi on pantu kansallisessa laissa täytäntöön. Vaikka kansallinen nimetty viranomainen ei vahvistaisi puskurien tasoja, se ei estä EKP:tä vahvistamasta puskurivaatimusta tämän asetuksen ja YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 OSASTO

MAKROTALouden VAKAUDEN VALVONNAN VÄLINEIDEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

103 artikla

Makrotalouden vakauden valvonnan välineistä vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten luettelo

EKP:n on kerättävä osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisilta toimivaltaisilta viranomaisilta ja kansallisilta nimetyiltä viranomaisilta tiedot viranomaisista, jotka on nimetty käyttämään 101 artiklassa tarkoitettuja makrotalouden vakauden valvonnan välineitä, ja siitä, mitä makrotalouden vakauden valvonnan välineitä nämä viranomaiset voivat käyttää.

104 artikla

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen makrotalouden vakauden valvonnan välineiden käyttöä koskeva tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Jos asianomaisen kansallinen toimivaltainen viranomainen tai kansallinen nimetty viranomainen aikoo käyttää tällaisia välineitä, sen on YVM-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle 10 työpäivää ennen päätöksen tekemistä. Tästä riippumatta toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen, joka aikoo käyttää jotakin makrotalouden vakauden valvonnan välinettä, on ilmoitettava EKP:lle mahdollisimman ajoissa siitä, että se on havainnut makrovakautteen kohdistuvan tai systeemisen riskin rahoitusjärjestelmälle, ja mahdollisuuksien mukaan suunniteltua välinettä koskevat yksityiskohtaiset tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä mahdollisimman laajasti yksityiskohtaisia tietoja suunnittelusta toimenpiteistä, mukaan lukien suunniteltu toteuttamispäivä.
2. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen on ilmoitettava aikomuksestaan EKP:lle.

3. Jos EKP vastustaa kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen suunnittelemaa toimenpidettä, sen on perusteltava tämä viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut ilmoituksen aikomuksesta. Vastustus on ilmaistava kirjallisesti ja perusteltava. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen on otettava EKP:n perustelut asianmukaisesti huomioon ennen päätöksen tekemistä.

105 artikla

EKP:n käyttämiä makrotalouden vakauden valvonnan välineitä koskeva tietojenvaihto ja yhteistyö

1. Jos EKP aikoo omasta aloitteestaan taikka kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen aloitteesta soveltaa tiukempia vaatimuksia pääomapuskureihin tai soveltaa ankarampia toimenpiteitä systeemisten tai makrovakauteen kohdistuvien riskien estämiseksi, sen on YVM-asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettava aikomuksestaan kansalliselle nimetylle viranomaiselle tai kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivää ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Jos EKP aikoo soveltaa tiukempia vaatimuksia pääomapuskureihin tai soveltaa ankarampia toimenpiteitä systeemiin tai makrovakauteen kohdistuviin riskeihin sellaisten luottolaitosten tasolla, joihin sovelletaan asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja menettelyjä unionin lainsäädännössä erikseen vahvistetuissa tapauksissa, sen on tästä riippumatta ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle mahdollisimman aikaisin siitä, että se on havainnut makrovakauteen kohdistuvan riskin tai rahoitusjärjestelmään kohdistuvan systeemiriskin, ja mahdollisuuksien mukaan suunniteltua välinettä koskevat yksityiskohtaiset tiedot. Näihin tietoihin on sisällyttävä mahdollisimman paljon yksityiskohtaisia tietoja suunnitellusta toimenpiteistä, mukaan lukien suunniteltu toteuttamispäivä.

2. Jos asianomaiset kansalliset toimivaltaiset viranomaiset tai kansalliset nimetyt viranomaiset vastustavat EKP:n suunnittelemaa toimenpidettä, niiden on perusteltava tämä EKP:lle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat vastaanottaneet EKP:n ilmoituksen aikomuksesta. Vastustus on ilmaistava kirjallisesti ja perusteltava. EKP:n on otettava nämä perustelut asianmukaisesti huomioon ennen päätöksen tekemistä.

IX OSA

TIIVISTÄ YHTEISTYÖTÄ KOSKEVAT MENETTELYT

1 OSASTO

YLEISPERIAATTEET JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

106 artikla

Tiiviin yhteistyön aloittamista koskeva menettely

EKP:n on arvioitava euroalueeseen kuulumattomista jäsenvaltioista tulevia hakemuksia, jotka koskevat tiiviin yhteistyön aloittamista päätöksessä EKP/2014/5 ⁽¹⁾ vahvistetun menettelyn mukaisesti.

107 artikla

Periaatteet, joita on sovellettava, kun tiivis yhteistyö on aloitettu

1. EKP:n on hoidettava YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä tiiviissä yhteistyössä toimivaan asianomaiseen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien suhteen YVM-asetuksen 6 artiklan mukaisesti siitä päivästä, josta lähtien sovelletaan YVM-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyä EKP:n päätöstä, jolla luodaan tiivis yhteistyö EKP:n ja euroalueeseen kuulumattoman jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille, siihen saakka, kunnes tällainen tiivis yhteistyö päättyy tai se keskeytetään.

2. Jos tiivis yhteistyö on luotu YVM-asetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, EKP:n ja tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien suhteen oltava vastaavassa asemassa kuin euroalueen jäsenvaltioihin sijoittautuneet merkittävät valvottavat yhteisöt ja ryhmittymät ja vähemmän merkittävät valvottavat yhteisöt ja ryhmittymät, kuitenkin ottaen huomioon, että EKP:llä ei ole suoraan sovellettavia valtuuksia tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja ryhmittymiin ja vähemmän merkittäviin yhteisöihin ja ryhmittymiin nähden.

⁽¹⁾ Päätös EKP/2014/5, annettu 31 päivänä tammikuuta 2014, tiivistä yhteistyöstä niiden jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

3. EKP voi YVM-asetuksen 6 artiklan mukaisesti antaa tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja ryhmiä koskevia ohjeita mutta ainoastaan yleisiä ohjeita vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja ryhmittymien osalta.

4. Tiivis yhteistyö päättyy päivänä, jona SEUT 139 artiklan nojalla tehty poikkeus kumotaan tiiviissä yhteistyössä toimivan osallistuvan jäsenvaltion osalta SEUT 140 artiklan 2 kohdan mukaisesti, minkä jälkeen tämän osan säännöksiä ei enää sovelleta.

108 artikla

Oikeudelliset toimet, jotka liittyvät valvontaan tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. EKP voi antaa ohjeita, esittää pyyntöjä tai antaa suuntaviivoja YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 5 artiklassa tarkoitettujen tehtävien yhteydessä.

2. Jos EKP katsoo, että tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava jonkin valvottavan yhteisön tai ryhmittymän osalta toimenpide, joka liittyy YVM-asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin, sen on osoitettava tälle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle

a) merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskeva yleinen tai erityinen ohje, kehoitus tai suuntaviiva, jossa edellytetään kyseistä tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevan valvontapäätöksen tekemistä, tai

b) vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai vähemmän merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevaa yleinen ohje tai suuntaviiva.

3. Jos EKP katsoo, että tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tai kansallisen nimetyn viranomaisen pitäisi toteuttaa jotakin valvottavaa yhteisöä tai ryhmittymää koskeva toimenpide, joka liittyy YVM-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin, se voi osoittaa tälle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tai kansalliselle nimetylle viranomaiselle yleisen tai erityisen ohjeen, kehoituksen tai suuntaviivan, jossa edellytetään tiukempien pääomapuskureita koskevien vaatimusten soveltamista tai ankarampia toimenpiteitä systeemiriskien tai makrovakauteen kohdistuvien riskien estämiseksi.

4. EKP:n on määritettävä ohje, kehoitus tai suuntaviiva kohtuullisessa ajassa, jotta tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen kykenee toteuttamaan toimenpiteen, ja tämän määräajan on oltava vähintään 48 tuntia, ellei ole tarpeen toimia aikaisemmin tarpeen korjaamattoman vahingon estämiseksi. Kun EKP määrittää määräajan, sen on otettava huomioon hallinto- ja prosessilainsäädäntö, jota tiiviissä yhteistyössä toimivan asianomaisen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on noudatettava.

5. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen EKP:n ohjeita, pyyntöjä ja suuntaviivoja, ja sen on ilmoitettava EKP:lle toteuttamistaan toimenpiteistä ilman aiheutonta viivästystä.

2 OSASTO

TIIVIS YHTEISTYÖ III, IV, V, VIII, X JA XI OSAN YHTEYDESSÄ

109 artikla

Kieliä koskeva järjestely tiiviin yhteistyön yhteydessä

Järjestelyjä, joista säädetään edellä 23 artiklassa, sovelletaan tiiviissä yhteistyössä toimivien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tapauksessa soveltuvin osin.

110 artikla

Luottolaitosten merkittävyyden arviointi tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Valvottavien yhteisöjen tai valvottavien ryhmittymien aseman määrittämistä merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi koskevia IV osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin tämän artiklan säännösten mukaisesti.

2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että IV osassa vahvistettuja menettelyjä voidaan soveltaa sen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin.

3. Jos IV osassa säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.

111 artikla

Yhteiset menettelyt tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Yhteisiä menettelyjä koskevia V osan säännöksiä on sovellettava valvottaviin tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan säännösten soveltamista.

2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että V osassa vahvistettuja menettelyjä voidaan soveltaa sen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin valvottaviin yhteisöihin. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on erityisesti varmistettava, että EKP saa kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se tarvitsee YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseen.

3. Jos V osassa säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.

4. Jos V osassa säädetään, että asianomainen kansallinen toimivaltainen viranomainen laatii päätösluonnoksen, tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätösluonnos EKP:lle ja pyydyttävä ohjeita.

112 artikla

Makrotalouden vakauden valvonnan välineet tiiviin yhteistyön yhteydessä

Makrotalouden vakauden valvonnan tehtäviin ja välineisiin liittyvä EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välistä yhteistyötä koskevia VIII osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin.

113 artikla

Hallinnolliset seuraamukset tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. Hallinnollisia seuraamuksia koskevia X osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin.

2. Jos YVM-asetuksen 18 artiklassa, luettuna yhdessä tämän asetuksen X osan kanssa, säädetään, että EKP osoittaa päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, EKP:n on annettava ohjeita tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle sen sijaan että se osoittaisi päätöksen valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle, ja tämän kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on osoitettava päätös valvottavalle yhteisölle tai valvottavalle ryhmittymälle näiden ohjeiden mukaisesti.

3. Jos YVM-asetuksen 18 artiklassa tai tämän asetuksen X osassa säädetään, että kansallinen toimivaltainen viranomainen osoittaa päätöksen merkittävälle valvottavalle yhteisölle tai merkittävälle valvottavalle ryhmittymälle, tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava menettely ryhtymällä toimiin varmistaakseen, että asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia määrätään vain EKP:n ohjeiden mukaan. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle, kun päätös on tehty.

114 artikla

YVM-asetuksen 10–13 artiklaan perustuvat tutkintavaltuudet tiiviin yhteistyön yhteydessä

1. YVM-asetuksen 10–13 artiklaan liittyvää yhteistyötä koskevia XI osan säännöksiä on sovellettava tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin valvottaviin yhteisöihin ja valvottaviin ryhmittymiin soveltuvin osin.

2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on käytettävä YVM-asetuksen 10–13 artiklaan perustuvia tutkintavaltuuksia EKP:n ohjeiden mukaisesti.
3. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava EKP:lle tulokset, jotka perustuvat YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettujen tutkintavaltuuksien käyttöön.
4. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että nimetyt EKP:n henkilöstön jäsenet voivat osallistua tarkkailijoina mihin tahansa YVM-asetuksen 10–13 artiklan nojalla suoritettavaan tutkintaan.

3 OSASTO

TIIVIS YHTEISTYÖ MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN OSALTA

115 artikla

Merkittävien valvottavien yhteisöjen valvonta tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltiossa

1. Merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja merkittäviin valvottaviin ryhmittymiin, jotka ovat sijoittautuneet johonkin tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon, sovelletaan soveltuvin osin II ja VI osaa tämän artiklan säännösten mukaisesti.
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että EKP saa kaikki merkittäviltä valvottavilta yhteisöiltä ja merkittäviltä valvottavilta ryhmittymiltä tulevat ja niitä koskevat tiedot ja raportit, joita tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen itse saa ja jotka ovat tarpeen YVM-asetuksella EKP:lle annettujen tehtävien hoitamiseksi.
3. On perustettava yhteinen valvontaryhmä valvomaan kutakin merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää, joka on sijoittautunut tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon. Yhteisen valvontaryhmän jäsenet on nimitettävä 4 artiklan mukaisesti. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on nimitettävä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen alakoordinaattori toimimaan suoraan merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan ryhmittymän suhteen yhteisen valvontaryhmän koordinaattorin ohjeiden mukaisesti.
4. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että nimetyt EKP:n henkilöstön jäsenet kutsutaan osallistumaan kaikkiin paikalla tehtäviin tarkastuksiin, joita tehdään merkittävässä valvottavassa yhteisössä tai merkittävässä valvottavassa ryhmittymässä. EKP voi määrittää niiden EKP:n henkilöstön jäsenten lukumäärän, jotka osallistuvat tarkkailijoina.
5. Konsolidoidun valvonnan ja valvontakollegioiden yhteydessä EKP:n on toimivaltaisena viranomaisena oltava konsolidointiryhmän valvoja ja toimittava valvontakollegion puheenjohtajana silloin kun emoyritys on sijoittautunut johonkin euroalueen jäsenvaltioon tai euroalueeseen kuulumattomaan osallistuvaan jäsenvaltioon. EKP:n on kehotettava tiiviissä yhteistyössä toimivaa asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista nimittämään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön edustaja tarkkailijaksi. EKP voi toimia antamalla ohjeita asianomaiselle tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

116 artikla

Merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskevat päätökset

1. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksiä jäsenvaltiossaan olevia merkittäviä valvottavia yhteisöjä ja merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskevia päätöksiä vain EKP:n ohjeiden mukaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, jotka koskevat tehtäviä, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksen nojalla. Tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen voi myös pyytää ohjeita EKP:ltä.
2. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikki merkittävää valvottavaa yhteisöä tai merkittävää valvottavaa ryhmittymää koskevat päätökset EKP:lle välittömästi.

3. Tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle sekä a) päätöksistä, joita se tekee valtuuksiensa nojalla tehtävistä, joita ei ole annettu EKP:lle YVM-asetuksen nojalla; että b) päätöksistä, joita se tekee EKP:n ohjeiden perusteella tai siten kuin tässä osassa säädetään.

4 OSASTO

TIIVIS YHTEISTYÖ VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN YHTEISÖJEN JA VÄHEMMÄN MERKITTÄVIEN VALVOTTAVIEN RYHMITTYMIEN OSALTA

117 artikla

Vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ja vähemmän merkittävien valvottavien ryhmittymien valvonta

1. Tiiviissä yhteistyössä toimivissa osallistuvissa jäsenvaltioissa oleviin vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja vähemmän merkittäviin valvottaviin ryhmittymiin on sovellettava soveltuvin osin VII osaa seuraavien säännösten mukaisesti.

2. Jotta varmistettaisiin valvonnan tulosten yhtenäisyys YVM:ssä, EKP voi antaa yleisiä ohjeita ja suuntaviivoja ja esittää kehotuksia tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja vaatia sitä tekemään tiiviissä yhteistyössä toimivaan osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneita vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen tai vähemmän merkittäviä valvottavia ryhmittymiä koskeva valvontapäätös. Tällaiset yleiset ohjeet, suuntaviivat tai kehotukset voivat koskea luottolaitosten ryhmiä tai luokkia.

3. EKP voi myös osoittaa tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kehotuksen arvioida edelleen kansallisen toimivaltaisen viranomaisen menettelyn erityisiä näkökohtia siten kuin YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdan c alakohdan ii alakohdassa säädetään.

5 OSASTO

MENETTELY SIINÄ TAPAUKSESSA, ETTÄ TIIVISSÄ YHTEISTYÖSSÄ TOIMIVA OSALLISTUVA JÄSENVALTIO ILMOITTAÄ ERIÄVÄN MIELIPITEEN

118 artikla

Menettely siinä tapauksessa, että valvontaelimen päätösluonnoksesta ilmoitetaan YVM-asetuksen 7 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu eriävä mielipide

1. EKP:n on ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle tiiviissä yhteistyössä toimivassa osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa valvottavaa yhteisöä tai valvottavaa ryhmittymää koskevasta täydellisistä tiedoista sisältyvästä valvontaelimen päätösluonnoksesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta unionin lainsäädännön mukaisen salassapitovelvollisuuden soveltamista.

2. Jos tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen haluaa ilmoittaa eriävän mielipiteen valvontaelimen päätösluonnoksesta, sen on esitettävä EKP:n neuvostolle eriävä mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluessa täydet tiedot sisältyvän päätösluonnoksen vastaanottamisesta.

3. EKP:n neuvoston on tehtävä asiassa päätöksensä viiden työpäivän kuluessa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta, otettava eriävän mielipiteen perustelut kaikilta osin huomioon ja ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti päätöksensä perustelut.

4. Tiiviissä yhteistyössä toimiva osallistuva jäsenvaltio voi pyytää EKP:tä päättämään sen tiiviin yhteistyön välittömästi, jolloin EKP:n neuvoston myöhemmin tekemä päätös ei sido sitä.

119 artikla

Menettely siinä tapauksessa, että EKP:n neuvosto ilmoittaa YVM-asetuksen 7 artiklan 7 kohdan nojalla vastustavansa valvontaelimen päätösluonnosta

1. EKP:n on ilmoitettava tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jos EKP:n neuvosto vastustaa täydet tiedot sisältyvää valvontaelimen päätösluonnosta.

2. Jos tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen haluaa ilmoittaa eriävän mielipiteensä siitä, että EKP:n neuvosto on vastustanut täydet tiedot sisältyvää valvontaelimen päätösluonnosta, sen on ilmoitettava EKP:lle eriävä mielipiteensä perusteluineen viiden työpäivän kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut EKP:n neuvoston vastustuksen.

3. EKP:n neuvoston on annettava 30 päivän kuluessa kirjallinen lausuntonsa tiiviissä yhteistyössä toimivan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen perustellusta eriävästä mielipiteestä sekä perustelunsa esittäen joko vahvistettava vastustavansa luonnosta tai peruutettava vastalauseensa. EKP:n on ilmoitettava tästä tiiviissä yhteistyössä toimivalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Jos EKP:n neuvosto vahvistaa vastustavansa luonnosta, tiiviissä yhteistyössä toimiva kansallinen toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa EKP:lle viiden päivän kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon EKP:n neuvoston vastustuksen vahvistuksesta, että sitä ei sido päätös, joka mahdollisesti tehdään sen jälkeen kun on muutettu alkuperäistä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta, jota EKP:n neuvosto on vastustanut.

EKP:n on sen jälkeen harkittava kansallisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa tehtävän tiiviin yhteistyön mahdollista keskeyttämistä tai päättämistä, ottaen asianmukaisesti huomioon valvonnan tehokkuuden, ja tehtävä sitä koskeva päätös. EKP:n on otettava huomioon erityisesti YVM-asetuksen 7 artiklan 7 kohdassa mainitut seikat.

X OSA

HALLINNOLLISET SEURAAMUKSET

1 OSASTO

MÄÄRITELMÄT JA SUHDE NEUVOSTON ASETUKSEEN (EY) N:o 2532/98 ⁽¹⁾

120 artikla

Hallinnollisten seuraamusten määritelmä

Tätä osaa sovellettaessa 'hallinnollisilla seuraamuksilla' tarkoitetaan jompaakumpaa seuraavista:

- a) hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, joista säädetään YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa ja joita määrätään sen nojalla;
- b) sakkoja ja uhkasakkoja, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2532/98 2 artiklassa ja joita määrätään YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla.

121 artikla

Suhde asetukseen (EY) N:o 2532/98

1. YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta sovelletaan tähän asetukseen sisältyviä menettelysääntöjä YVM-asetuksen 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
2. YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa säädettyjen menettelyjen osalta tähän asetukseen sisältyvät menettelysäännöt täydentävät asetuksen (EY) N:o 2532/98 säännöksiä ja niitä on sovellettava YVM-asetuksen 25 ja 26 artiklan mukaisesti.

122 artikla

EKP:n valtuudet määrätä hallinnollisia seuraamuksia YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdan nojalla

EKP:n on määrättävä 120 artiklan b kohdassa määriteltyjä hallinnollisia seuraamuksia, jos on jätetty noudattamatta EKP:n asetuksiin tai päätöksiin perustuvia velvoitteita, jotka koskevat

- a) merkittäviä valvottavia yhteisöjä tai
- b) vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä, jos asianomaisissa EKP:n asetuksissa tai päätöksissä asetetaan vähemmän merkittävälle valvottaville yhteisöille velvoitteita EKP:hen nähden.

2 OSASTO

MUIDEN HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN KUIN UHKASAKKOJEN MÄÄRÄÄMISTÄ EUROALUEEN JÄSENVALTIOIDEN VALVOTTAVILLE YHTEISÖILLE KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

123 artikla

Riippumattoman tutkintayksikön perustaminen

1. EKP:n on perustettava sisäinen riippumaton tutkintayksikkö (jäljempänä 'tutkintayksikkö'), joka koostuu EKP:n nimittämistä tutkijoista.
2. Tutkijat eivät saa osallistua eivätkä ole saaneet tutkijan tehtävän vastaanottamista edeltäneen kahden vuoden aikana osallistua asianomaisen valvottavan yhteisön suoraan eivätkä välilliseen valvontaan tai toimiluvan myöntämiseen.
3. Tutkijoiden on hoidettava tutkijan tehtäviään valvontaelimestä ja EKP:n neuvostosta riippumatta, eivätkä he saa osallistua tutkintaelimen ja EKP:n neuvoston neuvotteluihin.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4).

*124 artikla***Väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien siirtäminen tutkintayksikön tutkittavaksi**

Jos EKP sille YVM-asetuksen nojalla kuuluvia tehtäviä hoitaessaan katsoo, että on syytä epäillä yhtä tai useampaa

- a) YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säädösten rikkomista jonkin sellaisen merkittävän valvottavan yhteisön toimesta, jolla on päätoimipaikka jossain euroalueen jäsenvaltiossa, tai
- b) YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun EKP:n asetuksen tai päätöksen rikkomista sellaisen valvottavan yhteisön toimesta, jolla on päätoimipaikka jossain euroalueen jäsenvaltiossa

EKP:n on siirrettävä asia tutkintayksikön käsiteltäväksi.

*125 artikla***Tutkintayksikön valtuudet**

1. Tutkintayksikkö voi 124 artiklassa tarkoitettuja väitettyjä rikkomisia tutkiessaan käyttää EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettuja valtuuksia.
2. Jos asianomaiselle valvottavalle yhteisölle esitetään tutkinnan yhteydessä pyyntö EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettujen valtuuksien perusteella, tutkintayksikön on yksilöitävä tutkinnan aihe ja tarkoitus.
3. Kun tutkintayksikkö hoitaa tehtäviään, sille on annettava oikeus tutustua kaikkiin EKP:n ja tarvittaessa asianomaisten kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimintansa yhteydessä keräämiin asiakirjoihin ja tietoihin

*126 artikla***Menettelylliset oikeudet**

1. Päätettyään tutkinnan tutkintayksikön on ennen täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevan ehdotuksen laatimista ja antamista valvontaelimelle ilmoitettava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle kirjallisesti suoritettua tutkinnan havainnoista ja mahdollisista sitä vastaan esitetyistä väitteistä.
2. Tutkintayksikön on 1 kohdassa mainitussa ilmoituksessa kerrottava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle sen oikeudesta esittää tutkintayksikölle kirjallisia lausumia tosiseikkoja koskevista tuloksista ja niissä yhteisöä vastaan esitetyistä väitteistä, mukaan lukien yksittäiset säännökset, joita väitetään rikotun, sekä asetettava kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa lausumia otetaan vastaan. EKP ei ole velvollinen ottamaan huomioon kirjallisia lausumia, jotka on vastaanotettu tutkintayksikön asettaman määräajan päättymisen jälkeen.
3. Tutkintayksikkö voi myös 1 kohdan mukaisen ilmoituksen jälkeen kutsua asianomaisten valvottavan yhteisön suulliseen käsittelyyn. Tutkinnan osapuolet voivat olla suullisessa käsittelyssä asianajajien tai muiden pätevien henkilöiden edustamina ja/tai avustamina. Suulliset käsittelyt eivät ole julkisia.
4. Valvottavan yhteisön oikeudesta tutustua tutkintayksikön asiakirja-aineistoon tutkinnan aikana päätetään 32 artiklan mukaisesti.

*127 artikla***Valvontaelimen suorittama asiakirja-aineiston tutkinta**

1. Jos tutkintayksikkö katsoo, että valvottavalle yhteisölle pitäisi määrätä hallinnollinen seuraamus, sen on esitettävä valvontaelimelle täydet tiedot sisältävä päätösluonnosehdotus, jossa vahvistetaan asianomaisten valvottavan yhteisön rikokseen oikeussääntöjä ja yksilöidään määrättävä hallinnollinen seuraamus. Tutkintayksikön on myös toimitettava tutkinta-aineistonsa valvontaelimelle.
2. Tutkintayksikön on perustettava täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskeva ehdotuksensa vain tosiseikkoihin ja väitteisiin, joihin valvottavalla yhteisöllä on ollut mahdollisuus ottaa kantaa.
3. Jos valvontaelin katsoo, että tutkintayksikön toimittama aineisto on riittämätön, se voi palauttaa aineiston tutkintayksikölle ja esittää perustellun lisätietopyynnön. Vastaavasti on sovellettava 125 artiklaa.

4. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevasta tutkintayksikön ehdotuksesta, joka koskee yhtä tai useampaa oikeussääntöjen rikkomista, ja päätöksen perustana olevista tosiseikoista, sen on hyväksyttävä näkemyksensä mukaan tapahtunutta yhtä tai useampaa oikeussääntöjen rikkomista koskeva tutkintayksikön ehdottama täydet tiedot sisältävä päätösluonnos. Jos valvontaelin ei ole samaa mieltä ehdotuksesta, päätös on tehtävä tämän artiklan relevanttien kohtien nojalla.

5. Jos valvontaelin katsoo täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella, että 1 kohdassa tarkoitettussa täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevassa ehdotuksessa kuvatut tosiseikat eivät näytä muodostavan riittävää näyttöä 124 artiklassa tarkoitettusta oikeussääntöjen rikkomisesta, se voi hyväksyä täydet tiedot sisältävän päätösluonnoksen, jolla asian käsittely lopetetaan.

6. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä täydet tiedot sisältävää päätösluonnosta koskevasta tutkintayksikön ehdotuksesta, jonka mukaan asianomainen valvottava yhteisö on rikkonut oikeussääntöjä, mutta on eri mieltä ehdotetusta hallinnollisia seuraamuksia koskevasta suosituksesta, sen on hyväksyttävä täydet tiedot sisältävä päätösluonnos, jossa määritetään sen asianmukaisena pitämä hallinnollinen seuraamus.

7. Jos valvontaelin on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella eri mieltä valvontayksikön ehdotuksesta mutta katsoo, että valvottava yhteisö on rikkonut oikeussääntöjä jollakin muulla tavalla tai että valvontayksikön ehdotukselle on muita tosiseikkoihin perustuvia perusteita, sen on ilmoitettava valvottavalle yhteisölle havainnoistaan ja kyseistä valvottavaa yhteisöä vastaan esitetyistä väitteistä kirjallisesti. Valvontaelimeen on vastaavasti sovellettava 126 artiklan 2–4 kohtaa.

8. Valvontaelimen on laadittava täydet tiedot sisältävä päätösluonnos, jossa vahvistetaan onko valvottava yhteisö rikkonut oikeussääntöjä sekä täsmennetään mahdollisesti määrättävät hallinnolliset seuraamukset.

9. Valvontaelimen hyväksymien ja EKP:n neuvostolle ehdotettavien täydet tiedot sisältävien päätösluonnosten on perustuttava ainoastaan tosiseikkoihin ja väitteisiin, joihin valvottavalla yhteisöllä on ollut mahdollisuus ottaa kantaa.

Artikla 128

Vuotuisen kokonaisliikevaihdon määrittäminen hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten enimmäismäärään määrittämistä varten

YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla vuotuisella kokonaisliikevaihdolla tarkoitetaan valvottavan yhteisön viimeisimpään saatavilla olevaan vuositilinpäätökseen perustuvaa vuotuista liikevaihtoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2013/36/EU 67 artiklassa. Jos oikeussääntöjä rikkonut valvottava yhteisö kuuluu valvottavaan ryhmittymään, vuotuisella kokonaisliikevaihdolla tarkoitetaan vuotuista kokonaisliikevaihtoa, joka ilmenee valvottavan ryhmittymän viimeisimmästä saatavilla olevasta konsolidoidusta vuositilinpäätöksestä.

3 OSASTO

UHKASAKOT

129 artikla

Uhkasakkoihin sovellettavat menettelysäännöt

1. Jos asetusta tai EKP:n valvontapäätöstä jatkuvasti rikotaan, EKP voi määrätä uhkasakon, jolla pyritään pakottamaan asianomaiset henkilöt noudattamaan asetusta tai valvontapäätöstä. EKP:n on sovellettava YVM-asetuksen 22 artiklan ja tämän asetuksen III osan 2 osaston menettelysääntöjä.

2. Uhkasakon on oltava tehokas ja oikeasuhteinen. Uhkasakko on laskettava kultakin rikkomispäivältä, kunnes asianomainen henkilö noudattaa kyseistä EKP:n asetusta tai valvontapäätöstä.

3. Uhkasakkojen enimmäismäärät ovat asetuksen (EY) N:o 2532/98 mukaisia. Huomioon otettava ajanjakso alkaa kulua uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä vahvistetusta päivämäärästä. Päätöksessä vahvistettava aikaisin päivämäärä on päivämäärä, jona asianomaiselle henkilölle annetaan kirjallisesti tiedoksi EKP:n perustelut uhkasakon määräämiselle.

4. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajanjaksoiksi 3 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä määritetyn päivämäärän jälkeen.

4 OSASTO

MÄÄRÄAJAT

130 artikla

Hallinnollisten seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika

1. EKP:n valtuuksia määrätä valvottaville yhteisöille hallinnollisia seuraamuksia koskee viiden vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua päivästä, jona oikeussääntöjä rikotaan. Jos kyseessä ovat jatkuvat tai toistuvat oikeussääntöjen rikkomiset, vanhentumisaika alkaa kulua päivästä, jona oikeussääntöjen rikkominen loppuu.
2. Mikä tahansa toimenpide, jonka EKP toteuttaa tutkiakseen oikeussääntöjen rikkomista tai aloittaakseen menettelyn 124 artiklan nojalla, katkaisee hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämistä koskevan vanhentumisajan. Vanhentumisaika keskeytyy päivämäärästä, jona toimesta ilmoitetaan asianomaiselle valvottavalle yhteisölle.
3. Jokainen keskeytys merkitsee sitä, että vanhentumisaika alkaa alusta. Vanhentumisaika päättyy kuitenkin viimeistään päivään, jona on kulunut kaksi kertaa vanhentumisajan kestoja vastaava ajanjakso ilman että EKP olisi määrännyt hallinnollista seuraamusta. Tätä määräaika jatketaan ajanjaksolla, jonka ajaksi vanhentumisaika on keskeytetty 5 kohdan nojalla.
4. Hallinnollisten seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika keskeytyy siksi aikaa kun EKP:n neuvoston lopullinen päätös on uudelleentarkastelussa oikaisulautakunnassa tai muutoksenhakumenettelyssä Euroopan unionin tuomioistuimessa.
5. Vanhentumisaika keskeytyy myös siksi aikaa kun rikosoikeudenkäynti on vireillä valvottavaa yhteisöä vastaan samojen tosiseikkojen perusteella.

131 artikla

Hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskevat vanhentumisajat

1. EKP:n valtuuksia panna täytäntöön YVM-asetuksen 18 artiklan 1 tai 7 kohdan nojalla tehty päätös koskee viiden vuoden vanhentumisaika, joka alkaa kulua päätöksentekopäivästä.
2. Mikä tahansa EKP:n toimi, jolla peritään maksu tai asetetaan maksuajat tai -ehdot kyseiselle hallinnolliselle seuraamukselle, keskeyttää hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskevan vanhentumisajan.
3. Jokainen keskeytys merkitsee sitä, että vanhentumisaika alkaa alusta.
4. Hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanoa koskeva vanhentumisaika keskeytyy siksi aikaa kun
 - a) on myönnetty maksuaikaa;
 - b) maksun täytäntöönpanoa on lykätty EKP:n neuvoston tai Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä.

5 OSASTO

PÄÄTÖSTEN JULKAISEMINEN JA TIETOJENVAIHTO

132 artikla

Hallinnollisia seuraamuksia koskevien päätösten julkaiseminen

1. EKP:n on julkaistava verkkosivuillaan ilman aiheutonta viivästystä ja sen jälkeen kun päätös on annettu tiedoksi asianomaiselle valvottavalle yhteisölle kaikki 120 artiklassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten määräämisestä tehdyt päätökset, jotka on osoitettu osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittuneelle valvottavalle yhteisölle, mukaan lukien tiedot oikeussääntöjen rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä asianomaisten valvottavien yhteisöjen henkilöllisyydestä, ellei tällainen julkaiseminen
 - a) vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta tai vireillä olevaa rikostutkintaa tai
 - b) aiheuttaisi, siltä osin kuin voidaan yksilöidä, kohtuutonta vahinkoa asianomaiselle valvottavalle yhteisölle.

Näissä olosuhteissa hallinnollisia seuraamuksia koskevat päätökset on julkaistava nimettömästi. Jos tällaiset olosuhteet todennäköisesti päättyvät kohtuullisen ajan sisällä, tämän kohdan mukaista julkaisemista voidaan vaihtoehtoisesti lykätä täksi ajaksi.

2. Jos 1 kohdassa mainittua päätöstä koskeva muutoksenhaku on vireillä Euroopan unionin tuomioistuimessa, EKP:n on ilman aiheutonta viivästystä julkaistava virallisilla verkkosivuillaan tiedot kyseisen muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

3. EKP:n on varmistettava, että 1 ja 2 kohdan nojalla julkaistut tiedot pysyvät sen virallisilla verkkosivuilla vähintään viiden vuoden ajan.

133 artikla

Tiedottaminen EPV:lle

EKP:n on ilmoitettava EPV:lle kaikista 120 artiklassa määritellyistä hallinnollisista seuraamuksista, joita määrätään valvottavalle yhteisölle euroalueen jäsenvaltiossa, sekä tällaisia seuraamuksia koskevasta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta YVM-asetuksen 27 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta.

6 OSASTO

YVM-ASETUKSEN 18 ARTIKLAN 5 KOHDASSA TARKOITETTU EKP:N JA KANSALLISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ EUROALUEEN JÄSENVALTIOISSA

134 artikla

Merkittävät valvottavat yhteisöt

1. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on aloitettava merkittävien valvottavien yhteisöjen osalta menettely vain EKP:n pyynnöstä, jos se on tarpeen EKP:lle YVM-asetuksen nojalla annettujen tehtävien hoitamiseksi, jotta ryhdyttäisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että asianmukaisia seuraamuksia määrätään tapauksissa, jotka eivät kuulu YVM-asetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan. Näihin tapauksiin kuuluu seuraavien seuraamusten soveltaminen:

- a) muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun juridiset tai luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet suoraan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä, sekä kaikki rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet suoraan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä;
- b) rahoitukselliset tai muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään, kun juridiset tai luonnolliset henkilöt ovat rikkoneet asianomaisten unionin direktiivien täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä;
- c) rahoitukselliset tai muut kuin rahoitukselliset seuraamukset, joita määrätään asianmukaisessa kansallisessa lainsäädännössä, jolla annetaan euroalueen jäsenvaltioiden kansallisille toimivaltaisille viranomaisille erityisvaltuuksia, joita ei tällä hetkellä edellytetä asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä.

Tämän kohdan säännökset eivät rajoita kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuutta aloittaa menettely omasta aloitteestaan, kun kyseessä on kansallisen lainsäädännön soveltaminen tehtäviin, joita ei ole annettu EKP:lle.

2. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi pyytää EKP:tä vaatimaan siltä menettelyn aloittamista 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

3. Osallistuvan jäsenvaltion kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle EKP:n pyynnöstä 1 kohdan nojalla vireille pannun rikosoikeudenkäynnin viemisestä päätökseen. EKP:lle on erityisesti ilmoitettava mahdollisesti määrityistä seuraamuksista.

135 artikla

Vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskeva raportointi

Asianomaisten kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava EKP:lle säännöllisesti kaikista hallinnollisista seuraamuksista, joita se määrää vähemmän merkittävälle valvottavalle yhteisölle valvontatehtäviensä hoidon yhteydessä.

7 OSASTO

RIKOKSET

136 artikla

Näyttö tosiseikoista, jotka saattavat merkitä rikosta

Jos EKP:llä on YVM-asetuksen mukaisia tehtäviään hoitaessaan syytä epäillä, että on mahdollisesti tehty rikos, sen on pyydettävä asianomaista kansallista toimivaltaista viranomaista saattamaan asia soveltuvien viranomaisten tutkittavaksi ja mahdollisesti rikossyytteen kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

8 OSASTO

SEURAAMUKSISTA SAATAVAT TULOT

137 artikla

Seuraamuksista saatavat tulot

EKP:n YVM-asetuksen 18 artiklan 1 ja 7 kohdan nojalla määräämistä hallinnollisista seuraamuksista saatavat tulot ovat EKP:n omaisuutta.

XI OSA

TIETOJEN SAAMINEN, RAPORTOINTI, TUTKINNAT JA PAIKALLA TEHTÄVÄT TARKASTUKSET

1 OSASTO

YLEISPERIAATTEET

138 artikla

EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien yhteydessä

Tämän osan säännöksiä sovelletaan merkittäviin valvottaviin yhteisöihin. Niitä on sovellettava myös vähemmän merkittäviin valvottaviin yhteisöihin, jos EKP päättää YVM-asetuksen 6 artiklan 5 kohdan d alakohdan nojalla käyttää YVM-asetuksen 10–13 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön suhteen. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa valvoa vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä suoraan YVM-asetuksen 6 artiklan 6 kohdan nojalla.

2 OSASTO

YHTEISTYÖ TIETOPYYNTÖJEN OSALTA

139 artikla

YVM-asetuksen 10 artiklan nojalla esitettävät satunnaiset tietopyynnöt

1. EKP voi edellyttää YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua juridiselta tai luonnolliselta henkilöltä kyseisen artiklan 10 artiklan mukaisesti, että tämä toimittaa kaikki tiedot, joita se tarvitsee YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ja unionin lainsäädännön mukaisesti. EKP:n on yksilöitävä asianomaiset tiedot ja kohtuullinen määräaika, jonka kuluessa ne on toimitettava EKP:lle.
2. Ennen kuin EKP vaatii tietoja, jotka on toimitettava YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti, EKP:n on ensin otettava huomioon tiedot, jotka jo ovat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.
3. EKP:n on toimitettava asianomaiselle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle jäljennös kaikista tiedoista, joita on saatu juridiselta tai luonnolliselta henkilöltä, jolle tietopyyntö on osoitettu.

3 OSASTO

RAPORTOINTI

140 artikla

Tehtävät, jotka liittyvät valvonnan raportointimiseen toimivaltaisille viranomaisille

1. EKP:n vastuulla on varmistaa, että noudatetaan unionin lainsäädäntöä, jolla luottolaitoksille asetetaan toimivaltaisille viranomaisille raportointimista koskevia vaatimuksia.
2. Tätä tarkoitusta varten EKP:llä on oltava merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat tehtävät ja valtuudet, siten kuin niistä säädetään valvonnan raportointia koskevassa unionin lainsäädännössä. Kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava vähemmän merkittäviä valvottavia yhteisöjä koskevat tehtävät ja valtuudet, siten kuin niistä säädetään raportointia toimivaltaisille viranomaisille koskevassa unionin lainsäädännössä.
3. Kunkin valvottavan yhteisön on ilmoitettava omalle kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselleen tiedot, jotka on raportoitava säännöllisesti asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti, 2 kohdasta riippumatta ja ellei muualla toisin säädetä. Ellei erikseen toisin säädetä, kaikki valvottavien yhteisöjen ilmoittamat tiedot on toimitettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Niiden on suoritettava ensimmäiset tietojen tarkistukset ja toimitettava tiedot EKP:n saataville.

4. EKP:n on järjestettävä menettelyt, jotka liittyvät valvottavien yhteisöjen ilmoittamien tietojen keräämiseen ja laaduntarkkailuun, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja EPV:n teknisten täytäntöönpanostandardien soveltamista, ja niiden mukaisesti.

141 artikla

YVM-asetuksen 10 artiklan nojalla säännöllisin väliajoin esitettävät tietopyynnöt

1. Kun otetaan huomioon YVM-asetuksen 10 artikla ja erityisesti EKP:n valtuudet vaatia tietoja toimitettaviksi säännöllisin väliajoin ja määrämuodossa valvontatarkoituksissa ja niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa, EKP voi vaatia valvottavia yhteisöjä antamaan ylimääräisiä valvontatietoja aina kun sellaiset tiedot ovat tarpeen, jotta EKP voi hoitaa YVM-asetuksessa sille annettuja tehtäviä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevan unionin lainsäädännön soveltamista ja tämän lainsäädännön mukaisesti. EKP voi määrittää erityisesti ilmoitettavat tietoluokat, sekä asianomaisten tietojen toimittamisessa noudatettavat menettelytavat, muodot, tiheyden ja määräajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä asetettujen ehtojen soveltamista.

2. Jos EKP vaatii YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla juridisia tai luonnollisia henkilöitä toimittamaan tietoja säännöllisin väliajoin, on sovellettava vastaavasti tämän asetuksen 140 artiklan 3 ja 4 kohtaa.

4 OSASTO

YLEISIÄ TUTKIMUKSIA KOSKEVA YHTEISTYÖ

142 artikla

Yleisen tutkimuksen aloittaminen YVM-asetuksen 11 artiklan nojalla

EKP:n on suoritettava minkä tahansa YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun juridisen tai luonnollisen henkilön tutkiminen EKP:n päätöksen perusteella. Tällaisessa päätöksessä on määritettävä kaikki seuraavat seikat:

- a) päätöksen oikeusperusta ja sen tarkoitus;
- b) aikomus käyttää YVM-asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädettyjä valtuuksia;
- c) se, että jos tutkittava henkilö estää tutkintaa millä tahansa tavalla, kyseessä on YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätöksen rikkominen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista siten kuin YVM-asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetään.

5 OSASTO

PAIKALLA TEHTÄVÄT TARKASTUKSET

143 artikla

EKP:n YVM-asetuksen 12 artiklan nojalla tekemä päätös paikalla tehtävästä tarkastuksesta

1. EKP:n on nimitettävä YVM-asetuksen 12 artiklan nojalla YVM-asetuksessa sille annettujen tehtävien hoitamiseksi 144 artiklassa säädettyllä tavalla tarkastusryhmiä suorittamaan kaikki tarvittavat paikalla tehtävät tarkastukset YVM-asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun juridisen henkilön tiloissa.

2. Paikalla tehtävät tarkastukset on YVM-asetuksen 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti suoritettava EKP:n päätöksen perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta YVM-asetuksen 142 artiklan soveltamista, ja siinä on täsmennettävä vähintään seuraavat seikat:

- a) paikalla tehtävän tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä
- b) se, että jos tutkittava juridinen henkilö estää tutkintaa millä tahansa tavalla, kyseessä on YVM-asetuksen 18 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu EKP:n päätöksen rikkominen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista siten kuin YVM-asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädetään.

3. Jos paikalla tehtävä tarkastus seuraa tutkintaa, joka on suoritettu 142 artiklassa tarkoitettun EKP:n päätöksen perusteella, ja jos paikalla tehtävällä tarkastuksella on sama tarkoitus ja ulottuvuus kuin tutkinnalla, EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamille viranomaisille ja muille henkilöille on annettava pääsy tutkinnan kohteena olevan juridisen henkilön liiketiloihin ja maa-alueille saman päätöksen perusteella YVM-asetuksen 12 artiklan 2 ja 4 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sen 13 artiklan soveltamista.

144 artikla

Tarkastusryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. EKP vastaa tarkastusryhmien perustamisesta ja kokoonpanosta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten avustamana YVM-asetuksen 12 artiklan mukaisesti.
2. EKP:n on nimitettävä tarkastusryhmän päällikkö EKP:n ja kansallisen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön jäsenten joukosta.
3. EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kuulevat toisiaan ja sopivat kansallisen toimivaltaisen viranomaisen resurssien käytöstä tarkastusryhmien osalta.

145 artikla

Paikalla tehtävän tarkastuksen menettely ja tarkastuksesta ilmoittaminen

1. EKP:n on ilmoitettava paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena olevalle juridiselle henkilölle 143 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua EKP:n päätöksestä ja annettava tiedot tarkastusryhmän jäsenten henkilöllisyydestä viimeistään viisi työpäivää ennen paikalla tehtävän tarkastuksen aloittamista. Sen on ilmoitettava asiasta sen jäsenvaltion kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa paikalla tehtävä tarkastus on määrä suorittaa, viimeistään yhtä viikkoa ennen kuin paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena olevalle juridiselle henkilölle ilmoitetaan tästä tarkastuksesta.
2. Jos tarkastuksen asianomainen kulku ja tehokkuus niin vaativat, EKP voi suorittaa paikan päällä tehtävän tarkastuksen ilmoittamatta siitä etukäteen asianomaiselle valvottavalle yhteisölle. Toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista ennen tällaisen paikalla tehtävän tarkastuksen aloittamista.

146 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten suorittaminen

1. Paikalla tehtävien tarkastusten suorittajien on noudatettava tarkastusryhmän päällikön ohjeita.
2. Jos paikalla tehtävän tarkastuksen kohteena oleva yhteisö on merkittävä valvottava yhteisö, tarkastusryhmän päällikkö vastaa tarkastusryhmän ja kyseisen merkittävän valvottavan yhteisön valvonnasta vastaavan yhteisen valvontaryhmän välisestä koordinaatiosta.

XII OSA

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

147 artikla

EKP:n suoran valvonnan aloittaminen, kun EKP aloittaa tehtävänsä ensi kertaa

1. EKP:n on osoitettava vähintään kahta kuukautta ennen 4 päivää marraskuuta 2014 päätös jokaiselle valvottavalle yhteisölle, jonka osalta se ottaa itselleen YVM-asetuksessa sille annetut tehtävät, ja vahvistettava päätöksessä, että se on merkittävä valvottava yhteisö. Sellaisille valvottaville yhteisöille, jotka kuuluvat merkittävään valvottavaan ryhmittymään, EKP:n on annettava EKP:n päätös tiedoksi korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvassa jäsenvaltiossa ja varmistettava että asiasta tiedotetaan asianmukaisesti kaikille merkittävään valvottavaan ryhmittymään kuuluville yhteisöille. Nämä päätökset tulevat voimaan 4 päivänä marraskuuta 2014.
2. Jos EKP ryhtyy hoitamaan sille annettuja tehtäviä ennen 4 päivää marraskuuta 2014, sen on 1 kohdasta riippumatta osoitettava päätös asianomaiselle yhteisölle ja asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille. Ellei tässä päätöksessä toisin määrätä, se tulee voimaan tiedoksiantohetkellä. Asianomaisille kansallisille toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava etukäteen tällaisen päätöksen tekemistä koskevasta aikomuksesta mahdollisimman nopeasti.

3. Ennen kuin EKP tekee päätöksen 1 kohdan nojalla, sen on annettava asianomaiselle valvottavalle yhteisölle tilaisuus esittää kirjallisia lausumia.

148 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten EKP:lle toimittaman valvontahistoriaa ja riskiprofilia koskevan raportin muodon määrittäminen

1. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään 4 päivänä elokuuta 2014 ilmoitettava EKP:lle niiden luottolaitosten nimet, joille ne ovat antaneet toimiluvan, sekä toimitettava näitä luottolaitoksia koskeva raportti EKP:n määrittämässä muodossa.

2. Jos EKP ryhtyy hoitamaan sille annettuja tehtäviä ennen 4 päivää marraskuuta 2014, sen voi 1 kohdasta riippumatta pyytää kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamaan EKP:lle asianomaisten luottolaitosten nimet sekä toimittamaan raportin EKP:n määrittämässä muodossa kohtuullisessa ajassa, joka on mainittava pyynnössä.

149 artikla

Olemassa olevien menettelyjen jatkuvuus

1. Jos kansallinen toimivaltainen viranomainen on aloittanut valvontamenettelyt, joiden osalta EKP:stä tulee toimivaltainen YVM-asetuksen perusteella, ja tämä tapahtuu ennen 4 päivää marraskuuta 2014, on sovellettava 48 artiklassa vahvistettuja menettelyjä, ellei EKP päätä toisin.

2. Poiketen 48 artiklasta, tätä artiklaa sovelletaan yhteisiin menettelyihin.

150 artikla

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tekemät valvontapäätökset

Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ennen 4 päivää marraskuuta 2014 tekemät valvontapäätökset pysyvät voimassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EKP:lle YVM-asetuksessa annettujen valtuuksien käyttöä.

151 artikla

Jäsenvaltiot, joiden rahayksiköksi tulee euro

1. Kun SEUT 139 artiklan nojalla annettu poikkeus kumotaan jäsenvaltion osalta SEUT 140 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on sovellettava vastaavasti 148–150 artiklaa valvontamenettelyihin tai päätöksiin, joita tällaisen jäsenvaltion kansallinen toimivaltainen viranomainen aloittaa tai tekee, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Edellä 149 ja 150 artiklassa mainittu viittaus 4 päivään marraskuuta 2014 on tulkittava viittaukseksi päivämäärään, jona euro otetaan käyttöön asianomaisessa jäsenvaltiossa.

152 artikla

Olemassa olevien järjestelyjen jatkuvuus

Kaikkia sellaisia olemassa olevia yhteistyöjärjestelyjä muiden viranomaisten kanssa, joihin kansallinen toimivaltainen viranomainen on ryhtynyt ennen 4 päivää marraskuuta 2014 ja jotka kattavat vähintään osittain EKP:lle YVM-asetuksella annettuja tehtäviä, sovelletaan edelleen. EKP voi päättää osallistua tällaisiin olemassa oleviin yhteistyöjärjestelyihin kyseisiin järjestelyihin sovellettavan menettelyn mukaisesti tai luoda uusia yhteistyöjärjestelyjä kolmansien osapuolten kanssa YVM-asetuksella sille siirrettyjen tehtävien osalta. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen soveltamista vain siltä osin kuin niitä ei korvata EKP:n yhteistyöjärjestelyillä. Jos tämä on tarpeen olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen täytäntöönpanemiseksi, kansallinen toimivaltainen viranomainen vastaa EKP:n avustamisesta erityisesti käyttämällä oikeuksiaan ja suorittamalla velvollisuutensa järjestelyjen perusteella koordinoiden toimintaa EKP:n kanssa.

153 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan sen julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* seuraavana päivänä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) N:o 469/2014,**annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,****Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2157/1999
(EKP/1999/4) muuttamisesta****(EKP/2014/18)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 132 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34.3 ja 19.1 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankki (EKP) on soveltanut Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 2157/1999 (EKP/1999/4) ⁽²⁾ seuraamusten määräämiseksi toimivaltansa eri aloilla; tällaisia aloja ovat erityisesti unionin rahapolitiikan toteuttaminen, maksujärjestelmien toiminta sekä tilastotietojen kerääminen.
- (2) Neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 ⁽³⁾ EKP:lle annetaan toimivalta määrätä sen valvonnassa oleville luottolaitoksille hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia, jos ne rikkovat unionin lainsäädännön suoraan sovellettavien säästöjen mukaista vaatimusta ja seuraamuksia, jos laitokset rikkovat EKP:n asetuksessa tai päätöksessä vahvistettua vaatimusta.
- (3) EKP on hyväksynyt asetuksen (EU) N:o YYY/2014 (EKP/2014/17) ⁽⁴⁾, jossa täsmennetään menettelyt, joiden mukaisesti EKP, kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ja kansalliset nimetyt viranomaiset hoitavat niille asetuksessa (EU) N:o 1024/2013 annettuja valvontatehtäviä. Asetuksessa (EU) N:o YYY/2014 (EKP/2014/17) säädetään menettelystä, jota EKP ja kansalliset toimivaltaiset viranomaiset noudattavat määrätessään hallinnollisia seuraamuksia valvonnan alalla.
- (4) EKP on hyväksynyt suosituksen EKP/2014/19 ⁽⁵⁾, tarkoituksenaan luoda johdonmukainen järjestelmä, jota se noudattaa määrätessään asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja asetuksen (EU) N:o YYY/2014 (EKP/2014/17) mukaisten valvontatehtäviensä hoitoon liittyviä seuraamuksia.
- (5) Asetusta (EY) N:o 2157/1999 olisi muutettava siten, että siitä käy selvästi ilmi, että sitä sovelletaan ainoastaan EKP:n muiden keskuspankkitehtävien kuin valvontatehtävien hoitoon liittyvien seuraamusten määräämiseen, kun taas asetusta (EU) N:o YYY/2014 (EKP/2014/17) sovelletaan EKP:n valvontatehtävien hoitoon liittyvien hallinnollisten seuraamusten määräämiseen.
- (6) Kun EKP selkeyttää asetuksessa (EY) N:o 2532/98 vahvistettuja määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamista ja hoitamista koskevia sääntöjä, sen olisi otettava huomioon suunnitellun seuraamuksen ankaruus.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 2157/1999, annettu 23 päivänä syyskuuta 1999, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia (EKP/1999/4) (EYVL L 264, 12.10.1999, s. 21).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaan koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽⁴⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o YYY/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17). Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽⁵⁾ Suositus EKP/2014/19, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetun asetuksen (EY) N:o 2532/98 muuttamisesta (EUVL C ZZZ, 14.5.2014, s. XXX).

(7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 2157/1999 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 2157/1999 seuraavasti:

1) Lisätään uusi 1 a artikla 1 artiklan jälkeen seuraavasti:

"1 a artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan seuraamuksiin, joita EKP mahdollisesti määrää hoitaessaan muita keskuspankkitehtäviä kuin valvontatehtäviä. Sitä ei sovelleta EKP:n mahdollisesti määräämiin hallinnollisiin seuraamuksiin, jotka liittyvät valvontatehtävien hoitoon."

2) Lisätään uusi 1 b artikla 1 a artiklan jälkeen seuraavasti:

"1 b artikla

Riippumaton tutkintayksikkö

1. EKP perustaa sisäisen riippumattoman tutkintayksikön (jäljempänä 'tutkintayksikkö'), joka tekee päätökset 2 artiklan mukaisesta määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamisesta sekä 3 artiklassa tarkoitettujen toimivaltuuksien käyttämisestä; tutkintayksikkö koostuu tutkijoista, jotka hoitavat tutkintatehtäviään johtokunnasta ja EKP:n neuvostosta riippumattomina, eivätkä saa osallistua johtokunnan ja EKP:n neuvoston neuvotteluihin.

2. Jos EKP katsoo olevan syytä epäillä, että on tapahtunut tai on tapahtumassa yksi tai useampia määräysten rikkomisia, asia saatetaan johtokunnan käsiteltäväksi.

3. Jos johtokunta katsoo, että sovellettava seuraamus saattaa ylittää 10 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kynnyksen, 10 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua menettelyä ei sovelleta, ja johtokunta saattaa asian tutkintayksikön käsiteltäväksi. Tutkintayksikkö päättää aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely.

4. Viittauksia EKP:hen 2–4 artiklassa, 5 artiklan 1–3 kohdassa ja 6 artiklassa pidetään viittauksina EKP:n tutkintayksikköön tai – 10 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua menettelyä sovellettaessa – viittauksina johtokuntaan.

5. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta toimivaltaisen kansallisen keskuspankin toimivaltaan aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely ja suorittaa tutkimuksia tämän asetuksen mukaisesti."

3) Korvataan 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Yritystä vastaan voidaan aloittaa samojen tosiseikkojen perusteella enintään yksi määräysten rikkomisesta johtuva menettely. Tämän vuoksi EKP tai toimivaltainen kansallinen keskuspankki eivät saa tehdä päätöstä määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamisesta ennen kuin ne ovat ilmoittaneet asiasta toisilleen ja kuulleet toisiaan."

4) Korvataan 2 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Määräysten rikkomisesta johtuvassa menettelyssä EKP tai toimivaltainen kansallinen keskuspankki voivat pyynnöstä auttaa toisiaan ja toimia yhteistyössä, erityisesti toimittamalla toisilleen kaikki tärkeinä pidettävät tiedot."

5) Lisätään uusi 7 a artikla 7 artiklan jälkeen seuraavasti:

”7 a artikla

Ehdotuksen antaminen johtokunnalle

1. Jos tutkintayksikkö tai, tapauksen mukaan, toimivaltainen kansallinen keskuspankki, katsoo määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn loppuun saattamisen jälkeen, että asianomaiselle yritykselle olisi määrättävä seuraamus, se antaa johtokunnalle ehdotuksen, jossa vahvistetaan asianomaisen yrityksen rikkoneen määräyksiä ja täsmennetään määrättävän seuraamuksen suuruus.
2. Tutkintayksikkö tai, tapauksen mukaan, toimivaltainen kansallinen keskuspankki, perustaa ehdotuksensa vain tosiseikkoihin ja väitteisiin, joihin asianomaisella yrityksellä on ollut mahdollisuus ottaa kantaa.
3. Jos johtokunta katsoo, että tutkintayksikön tai, tapauksen mukaan, toimivaltaisen kansallisen keskuspankin toimittama aineisto on riittämätön, se voi palauttaa aineiston tutkintayksikölle tai toimivaltaiselle kansalliselle keskuspankille ja esittää perustellun lisätietopyynnön.
4. Jos johtokunta on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä tutkintayksikön tai, tapauksen mukaan, toimivaltaisen kansallisen keskuspankin kanssa siitä, että asianomaiselle yritykselle on määrättävä seuraamus, se hyväksyy tutkintayksikön tai toimivaltaisen kansallisen keskuspankin ehdottaman päätösluonnoksen.
5. Jos johtokunta katsoo täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella, että tutkintayksikön tai, tapauksen mukaan, toimivaltaisen kansallisen keskuspankin ehdotuksessa kuvatut tosiseikat eivät näytä muodostavan riittävää näyttöä määräysten rikkomisesta, johtokunta voi hyväksyä päätöksen, jolla asian käsittely lopetetaan.
6. Jos johtokunta on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella samaa mieltä tutkintayksikön tai, tapauksen mukaan, toimivaltaisen kansallisen keskuspankin ehdotuksesta, jonka mukaan asianomainen yritys on rikkonut määräyksiä, mutta eri mieltä ehdotetusta seuraamuksesta, se hyväksyy päätöksen, jossa määritetään sen asianmukaisena pitäminen seuraamus.
7. Jos johtokunta on täydet tiedot sisältävän aineiston perusteella eri mieltä tutkintayksikön tai, tapauksen mukaan, toimivaltaisen kansallisen keskuspankin ehdotuksesta mutta katsoo, että asianomainen yritys on rikkonut määräyksiä jollakin muulla tavalla tai että tutkintayksikön tai toimivaltaisen kansallisen keskuspankin ehdotukselle on muita tosiseikkoihin perustuvia perusteita, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle havainnoistaan sekä kyseistä yritystä vastaan esitetyistä väitteistä kirjallisesti.
8. Johtokunta tekee päätöksen, jossa vahvistetaan onko asianomainen yritys rikkonut määräyksiä sekä täsmennetään mahdollisesti määrättävät seuraamukset. Johtokunnan hyväksymät päätökset perustuvat ainoastaan tosiseikkoihin ja väitteisiin, joihin asianomaisella yrityksellä on ollut tilaisuus ottaa kantaa.”

2 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan jäsenvaltioissa sellaisenaan perussopimusten mukaisesti.

Tehty Frankfurt am Mainissa .

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)



Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI